بسم اللہ الرحمن الرحیم

آ سجناں خاباں دا اک محل بناواں

محمد اصغر میرپُوری

☆......نام کتاب : آسجناں خاباں دا اک محل بناواں

☆......شاعر : محمد اصغر میر پُوری

☆......اشاعت اوّل : جون 2012ء

☆......کمپیوٹر کمپوزنگ : عرفان ذاکر، محمد علی
12۔عثمان اینڈ سلیمان سنٹر چوک شہیداں میر پور آزاد کشمیر
☎:0334-4725703
Email:irfan26121972@gmail.com

☆......پرنٹنگ :

انتساب

پیارے بھائی محمد اسلم کے نام

جنہوں نے میری پرورش کی

اور مجھے اس قابل بنایا کہ میں

آج کچھ ان کی نذر کرسکا

حرفِ اوّل

ہر حمد وثناء میرے اللہ رب العزت کے لیے بے شمار درود وسلام پیارے نبی پاک ﷺ پر زیرِ نظر کتاب میرا سولھواں شعری مجموعہ ہے اس سے قبل میری پنجابی کی کتاب ''عشق داروگ'' کافی مقبول ہوئی یہی بات ہے کہ میں نے یہ کتاب لکھی۔

میں اس بات کا ذکر اپنی پہلی کتاب میں بھی کر چکا ہوں کہ پنجابی شاعری لکھنا بہت مشکل ہے۔ پھر بھی میرے بڑے بھائی محمد اسلم میری شاعری کو بڑا پسند کرتے ہیں خاص کر کہ پنجابی شاعری کو میری جانب سے ان کے لیے یہ ایک تحفہ ہے اللہ تعالیٰ ان کی عمر دراز کرے اور ان کا سایہ اسی طرح ہمارے سر پر رہے ان دنوں ان کی صحت کچھ خراب ہے جو بھی یہ پڑھے ان کی صحت یابی کے لیے دعا کر دینا اور مجھے بھی اپنی دعاؤں میں یاد رکھنا۔

آپ کی دُعاؤں کا محتاج

محمد اصغر میر پوُری

دوجہاناں دے مالک توں ڈریا کر بندے
پیارے نبی پاک تے درود وسلام پڑھیا کر بندے

رب کسے نوں تھوڑا دیندا اے کسے نوں بہتا
توں کسے انسان دی بخیلی نا کریا کر بندے

حقیر جان کے کسے توں نفرت نا کر کے
خشیاں نال توں جھولی بھریا کر بندے

جے اپنی عاقبت سنوارنی چاہناں ایں
نیک لوکاں دی مجلس کریا کر بندے

......☆......

جس دے سر ہوندا نئیں ماں دا پرچھاواں
اودے سر دھپ رہندی ہوندیاں نئیں چھاواں

ربا کیوں بندے نوں وچھوڑا دیندا ایں
کیوں اینی چھیتی مر جاندیاں اے ماواں

رب دا قرآن پڑھ کے دعا منگ کے
اپنی ماں نوں میں بخشدا جاواں

رب جہیڑے حال چ رکھے خوش ہاں
کوئی شکایت نا اپنے بلھاں تے لاواں

ماں دا ناں دل نوں بڑا سکون دیندا
جی کردا مانواں ٹھنڈیاں چھاواں گنگناواں

......☆......

ایس زمانے چ علم دی بڑی فضیلت اے
عالم دے مقابل جاہل دی کوئی نا حیثیت اے

دنیا چ چار چفیرے جھوٹ ای جھوٹ اے
ہور سب جعلی صرف علم ای حقیقت اے

کم فہم پیر رساں نوں مذہب داناں دے کہ
جاہل مریداں نوں کہندے اے شریعت اے

اسی دنیا دے ہر شہر چ جا کے ویکھیا
بے علم بندے دی ایتھے کوئی نا عزت اے

اوہ بندے کدے غلط رستہ نئیں اختیار کردے
جنہاں لوکاں دی ہوندی صحیح تربیت اے

......☆......

آ سجناں دکھیاں دے مددگار بن جائیے
دنیا دے غریباں دے خدمت گار بن جائیے

ساڈا پیار وی رب دی بندگی بن جاوے
آ عشق اوراں دے فرمابردار بن جائیے

پرانیاں سب دشمنیاں نوں بھلا کے
اسی اک دوجے دے یار بن جائیے

کسے نوں فریب دے کے کی کھٹنا
چل اسی سچ دے طلب گار بن جائیے

توں توں نا رہویں میں میں نا رہواں
اک دوجے دے دل دی پکار بن جائیے

......☆......

رب کسے نوں کسے دا سوالی نا کرے
کسے بندے دی تقدیر سیاہ کالی نا کرے

ہور کجھ وی بیشک مولا بندے نوں نہ دیوے
پر دل انسان دا ایمان توں خالی نا کرے

اوہ بوٹے کدے ہرے بھرے نئیں رہندے
جس گلزار دی حفاظت مالی نا کردے

جے بندہ بندے دی قدر سمجھ جاوے
فیر کوئی انسان جذبات دی پامالی نا کر

اودھے حلال داہون چ کوئی شک نئیں
جہیڑا برداشت ماں دی گالی ناکرے

......☆......

ساری عمر سرتے نئیں چھانواں رہندیاں
سدا لئی کسے نال نئیں مانواں رہندیاں

جس گھر وچ بچے نوں لاڈ لڈاندی ماں
ماں دے بعد یاد اوہ تھانواں رہندیاں

جس دے نال اپنی ماں دی دعا ہو وے
اوس دی زندگی چ نئیں بلاواں رہندیاں

ماں دی خدمت دابندے نوں بڑا چاہ ہوندا
پر کجھاں دیاں ادھوریاں آشانواں رہندیاں

ماں اولاد نوں مر کے وی بھل نئیں سکدی
ماں دے لباں تے اولاد لئی دعاواں رہندیاں

......☆......

جس بندے دا پکا ایمان نئیں ہوندا
اوہ بندہ سچا مسلمان نئیں ہوندا

اوس گھر چ جن شیطان آجاندے
جس مکان چ وردِ قرآن نئیں ہودنا

جہیڑا دنیا چ کوئی اچھا کم نئیں کردا
بہشتاں چ اودھا مکان نئیں ہوندا

سچ دی راہ چ بڑے امتحان ہوندے
پر سچ بولنا کدے آسان نئیں ہوندا

رب اپنے بندیاں داصبر آزماندا اے
اوکھے ویلے اصغر پریشان نئیں ہوندا

......☆......

اونہاں دکھیاں دا میں کی حال سناواں
نکے ہوندے مر جان جنہاں دیا مانواں

کتھے وی ماں ورگا پیار نئیں لبھدا
سنیاں سنیاں لگدیاں سب راہواں

ماں باجوں ساراجگ سونا لگدا
خالی خالی لگدیاں ساریاں تھاواں

میں جدوی ماں دا پیاراناں پکاراں
انج لگدا جیویں کھنڈ کھاواں

ماں دا ناں مر کے وی نابھلے اصغر
اے پیارا ناں وسیا اے وچ ساہواں

......☆......

سچیاں نوں ایتھے بلدے ٹھیڈے ٹھوکراں
میرے ربا دس اسی غریب کتھے جاواں

مقدر رسیا دلبر رسیا دنیا رسی زمانہ رسیا
ہن انھیرے بہہ کے میں کلاہو کے بھراں

کسے گل چ میرا اجد کوئی قصور نئیں ربا
تیرے باجوں دنیا واراں توں کیوں ڈراں

اودھا پیار کسے حالت بھل نئیں سکدا
ایس دنیا چ میں زندہ رہواں یا مر جاواں

اوہ آدے تے میں دی خوشیاں مناواں
اوس سجن نوں دل دے تخت تے بٹھاواں

......☆......

اج وی محبت والا اے انجام ہوندا
ایس وچ بندہ سدا بدنام ہوندا

عاشقاں چ کوئی تقسیم نئیں
ایتھے کوئی خاص نا عام ہوندا

جے تسی میرا خیال رکھدے
اج میں وی تہاڈا غلام ہوندا

اگر فرزانہ مینوں نہ ورغلاندی
فیر ساڈا پیار کدے نا ناکام ہوندا

کدے گوانڈن تے شاعری نا کردا
شاعراں چ میرا بڑا احترام ہوندا

......☆......

سانوں پیار دی اوہ نشانی دے گیا اے
اوہ ظالم درداں بھری زندگی دے گیا اے

ہور کسے چیز دی ناں کدے فرمائش کیتی
سانوں ہنجواں دی گوہر فشانی دے گیا اے

جنہوں سن کے اکھاں چ ہنجو آ جاندے
درداں بھری اوہ سانوں کہانی دے گیا اے

ساری حیاتی ناں کسے نوں دل دواں گئے
سانوں اے گل اوہ بڑی سیانی دے گیا اے

اسی کیوں کسے غیر نوں گلہ کریے
اے درد سارے دل دا جانی دے گیا اے

......☆......

اپنیاں گلاں باتاں چ گہرائی رکھدے آں
اپنے دل دی اسی صفائی رکھدے آں

اللہ ہرمسلمان نوں حرام توں دور رکھے
رب دے فضل نال پاک کمائی رکھدے آں

ساڈے جے فقیر نیں دنیا کما کے کی لینا
اپنے بولاں چ اسی سچائی رکھدے آں

پتہ نئیں کہیڑے ویلے اوہ ملن آجائے
پلکاں دے قالین وچھائی رکھدے آں

کون جانے کدھ اونہوں میرا خیال آئے
اسی موبائل جیب چ پائی رکھدے آں

......☆......

مینوں اپنے پیار دا تعویذ پلادتا
ساری حیاتی لئی دیوانہ بنا دیا

جو نئیں سی ہونا اوہ ہی ہو گیا
اسی کتھے خود نوں پھنسا دتا

شیخ توں پچھتا عشق کی اے
اوہ نہاں بھلدا ہو یا دیوا بجھا دتا

نہ یار ملیا نہ اودھا پیار ملیا
ہجر دی اگ نے سانوں جلا دتا

عشق چ بندہ اپنی ہستی بھل جاندا
ہر عاشق نوں اے پیغام پہنچا دتا

......☆......

نہ کوئی دلبر تے نا کوئی دلدار ملیا
نا ایس مطلب دی دنیا چ پیار ملیا

جھوٹے مسیحا تے بہتے ملے
پر کوئی نہ سچا غمخوار ملیا

اسی جس نوں اپنا سمجھیا
اوہی کردا دلاں دا بیوپار ملیا

تینوں دل دتا سی سنبھالن لئی
اینوں توڑ کے تینوں کی یار ملیا

کجھ لوکی تقریراں بڑیاں سوہنیاں کر دے
پر کسے دا نہ اچھا کردار ملیا

......☆......

ساری حیاتی تینوں پیار کراں گا
زندگی دا ہر پل خوشگوار کراں گا

جند نمانی دے سوا میرا کجھ نہیں
اے وی تیرے توں نثار کراں گا

میں تیرے سارے غم لیہ کے
خوشیاں تیرے توں وار کراں گا

تیری راہواں دے کنڈے چن کے
پھلاں دی بھر مار کراں گا

جے کسے نوں پیار کرنا گناہ اے
میں اے گناہ بار بار کراں گا

......☆......

تیری جدائی چ دل روندا رہندا اے
تینوں ہر ویلے دعا دیندا رہندا اے

کوئی تے مینوں میرے یار ملا دیو
ہر کسے نوں اے کہندا رہندا اے

خوشیاں توں ایہنوں بڑی چڑ اے
غم نوں ایہہ ہس کے سہندا ریندا اے

تینوں جگہ جگہ لبھدا رہندا اے
تیرے بن نئیں جینا ایہو کہندا رہندا اے

میں اوس دے احساناں دا میلہ کیویں دیواں
جہیڑا سکھ دے کے دکھ لیندا رہندا اے

......☆......

زندگی دا چین سکون کھوندے آں
دنیں روندے آں راتیں روندے آں

تیری یاد وچ روندیاں رات گزرے
اک گھڑی وی اسی نہ سوندے آں

راتاں نوں جد تیری یاد آوے سجناں
ڈھاواں سارسار کے اسی روندے آں

اک واری آکے تے دیکھ سجن
تیری راہ چ پھل دچھاندے آں

اصغر نوں اپناتے فکر نئیں یارا
رب توں تیریاں خیراں منگدے آں

......☆......

کی وساں میں تینوں کنا پیار کردا آں
جے جند دی منگیں کدے نہ انکار کردا آں

تیرے وچھوڑے نیں میرا اے دل کیتا اے
اپنے شہراں چ درد دا اظہار کردا آں

جس دن اسی اک دوے کول ہواں گے
اوس دن دا بے صبری نال انتظار کردا آں

ایس دنیا چ اک تو ہی میرا سانول آیں
میں کدھ ایس گل دا انکار کردا آں

آسمان تے جد قوس قزاح دیکھ دا آں
فیر یاد تیرے سوہنے رخسار کردا آں

......☆......

کوئی سجن بیلی نئیں ملدا کی کریئے
ساڈی ریجاں دابوٹا نئیں کھلدا کی کریئے

جہیڑا سجن ساڈی یاری بھل گیا اے
اوہ بھلائیاں نئیں بھلدا کی کریئے

اسی تے اودھے تے دل ہار بیٹھے آں
اوہ دل دا بھید نہیں وسدا کی کریئے

اوس نوں ساریاں چابیاں لابیٹھے آں
اوس دل دا دروازہ نہیں کھلدا کی کریئے

پرانی گوانڈن ہن پئی روندی اے
اصغر ورگا گوانڈی نئیں لبھدا کی کریئے

......☆......

میری کسے گل دا اوہ جواب نئیں دیندا
مینوں کنے دکھ دتے حساب نئیں دیندا

میری راہواں چ روڑے اٹکائی جاندا اے
اپنے پیار چ مینوں ہون کامیاب نئیں دیندا

دنیا جہاں دا ہر دکھ مینوں دیندا رہیا
پر سوہنا سجن مینوں فریب نئیں دیندا

اودھے باجوں کسے ہور داناں لواں
ایہہ کم اصغر نوں زیب نئیں دیندا

......☆......

جس بندے دی زندگی چ کوئی دشمن نئیں
اوس بندے دا جیون کوئی جیون نئیں

میرے بزدل دشمناں دی کوئی اوقات نئیں
رب دا شکر اے کوئی بزدل میرا سجن نئیں

اوہ سارے ایس دنیا چ پئے موجاں کردے
جن دے دل وچ رتی بھر ایمان نئیں

نفرت داجواب نفرت نال جھیڑا دوے
اوس بندے دا اگلے جہاں ول دھیان نئیں

دشمن دی ساں نوں جے پیار نہ کرے
ایس خرماں دی اصغر دی پہچان نئیں

......☆......

دل دے اندر جس سجن دا ڈیرا اے
ایس دنیا چ اک اوہ ہی دلبر میرا اے

اک واری مینوں آزما کے ویکھ لیہ
ایس دنیا چ جو میرا اے اوہ چہرا اے

تیرے چار چوفیرے خشیاں ہی خشیاں
ساڈے لیکھاں چ اندھیرا ہی اندھیرا اے

جس دن توں اودھا پیار مینوں ملیا اے
ہن توں خشیاں نال بھریا ویڑا اے

کون میرے دل دا کنڈہ کھڑکائی جاندا
چل اصغر جا کے ویکھے اے کہیڑا اے

......☆......

میرے توں دور سجن میرا رہندا اے
دل میرے چ دکھاں دا ڈیرا رہندا اے

میں کس طرحاں اونہوں بھل جاواں
میری اکھاں چ اودھا پہرہ رہندا اے

میرے توں دور اوہ رہ نئیں سکدا
کدے کدے دل چ پاندا پھیرا رہندا اے

آسماں تے جد غم دے بادل چھا جاندے
اوس ویلے مینوں خیال تیرا رہندا اے

اوہدا نورانی مکھڑا اے یا سو دا بلب اے
اونہاں ویکھ کے اکھاں چ انھیر ا رہندا اے

......☆......

کی حال اے تیرا میرے یار لکھ دے
کس طرحاں اے گھر بار لکھ دے

میرے باجوں کیسا دن گزر دا اے
کِداں اے تیرا سنسار لکھ دے

میں تینوں صرف ایہہ پچھنا اے
تینوں کیویں ہویا پیار لکھ دے

بہتے دناں توں تیرا خط نہیں ملیا
دل دی کوئی خبر خھار رکھ دے

کس طرحاں توں اصغر دا دل لٹیا
اج ایہہ گل پہلی وار لکھ دے

......☆......

میری حالت دا اوہ بڑا ملال کردا اے
پتہ نئیں اوہ کیوں میرا خیال کردا اے

زمانے دے سارے زخم مینوں دے کر
غیر اونہاں دی بڑی دیکھ بھال کردا اے

مینوں ہجر دی اگ چ ساڑی جاندا اے
اوہ لا پرواہ کد نہ ذکر وصال کردا اے

مینوں میری ہستی توں بے خبر کردا اے
جس ویلے اوہ گلاں میرے نال کردا اے

......☆......

اوچی جگہ تے یاری لابیٹھے آں
اسی بڑا مزہنا یا بنا بیٹھے آں

پیار چ مقدر آزما کے ویکھدے آں
ہرکاروبار چ قسمت آزما بیٹھے آں

لیکھاں دا لکھیاتے بدل ناسکیا
پردیساں چ آکے ڈیرہ لا بیٹھے آں

سانوں اج تک کوئی کم نئیں ملیا
پیر بابا توں تعویذ کرا بیٹھے آں

سارے دوست مل کے دعا کریہ اے
اک گھر چ شادی دی گل چلا بیٹھے آں

......☆......

ساڈیاں راتاں دیاں نیندراں چران والیا
توں خشیاں مانیں سانوں درد دین والیا

میریاں پیڑاں دا کوئی علاج تے دس جا
میرے اندر اپنے پیار دے بھانبڑ جلان والیا

تیرے پسینے تے اسی خون ڈولدے رے
ساڈیاں رہواں چ کھڈے کھدوان والیا

سوچدے آں تینوں کیویں بھلاواں گے
اپنا چھیتی اصغر نوں بھل جان والیا

......☆......

جی کردا میں تینوں اپنا بناواں
تیرے پیار چ دنیا نوں بھل جاواں

ریجھاں نوں سوچاں دے پر لا کے
اینوں نوں نیلے آکاش چ اوڈاواں

ساڈا ساتھ کدے مر کے وی ناٹٹے
جے میں بن جاواں تیرا پرچھاواں

وچھوڑے پیار نوں کم کردیندے
اج آجا تینوں اپنے کول بٹھاواں

یاداں دامور ولا پائی جاندا اے
دس اینوں کیویں چپ کراواں

......☆......

ساڈی زندگی چ سوہنی آئی کوئی نئیں
حالی تیکر مجبور بنائی کوئی نئیں

ایس سال اودھی چٹھی آئی کوئی نئیں
ایس لئی اسی وی عید بنائی کوئی نئیں

اپنے جئی کنگال نوں پیار کرن دا کی فائدہ
جس دا بینک چ پیسہ پائی کوئی نئیں

اج گوانڈن توں پیسے ادھار منگ بیٹھا
بولی منگدیاں تینوں شرم آئی کوئی نئیں

......☆......

محبت چ کوئی مالک کوئی مزدور نئیں ہوندا
پیار دی دنیا چ نفرت داد دستور نئیں ہوندا

سرکار ساڈے لئی جہیڑا قانون بناندی اے
اوہ سارے عاشقاں نوں منظور نئیں ہوندا

اوہ لوکی زندگی چ موجاں ماری جاندے
جنہاں دا محبوب اکھاں توں دور نئیں ہوندا

اوس ویلے تیکر اوہ میرا حال نئیں پچھدا
جد تک میں درداں چ چور نئیں ہوندا

جہیڑا بندہ اپنے رب سوہنے توں ڈردا اے
اوہ دولت مند ہوکے وہ مغرور نئیں ہوندا

……☆……

اونہوں ویکھاں تے خواب لگدا اے
اودھے باجھوں جینا عذاب لگدا اے

جدا وہ اکھاں چ کجلا پا کے نکلدا اے
فیر اوہ کوئی کالا گلاب لگدا اے

اوس دے حسن دی کی مثال دیواں
ظالم سوہنا ہی بے حساب لگدا اے

میرے نال جد اوہ بازارے جاندا اے
مینوں بڑا پیارا میرا انتخاب لگدا اے

میں جد اودھا چہرہ پڑھدیاں
مینوں میری زندگی دا نصاب لگدا اے

......☆......

جہیڑا ہر ویلے رہندا اے کلا بندہ
اکلا پے نال ہو جاندا اے جھلا بندہ

جس نوں تنہائی دا ڈر ہووے
کسے دا اوہ پھڑ لیہ پلا بندہ

بہتا عرصہ ویلے نئیں بہنا
نئیں تے اوہ جاندا نچلا بندہ

اصغر دی قدر کریا کر ظالماں
توں کی جانیں اے ای سولا بندہ

اصغر نوں سارے سودائی کہندے
ہر کسے نوں لگدا اے کملا بندہ

......☆......

درو رہ کے خود نوں سزاواں دیتیاں
پر تینوں ہر ویلے دعاواں دیتیاں

سانوں جہیڑے دھپاں چ ساڑ دے رے
اونہاں نوں پیار دیاں چھاواں دیتیاں

میرے یار نوں آکھیں غم نہ کرے
اسی اے خبراں ہتھ کاواں دیتیاں

تیرے پیار دی اگ شاید بجھ جاندی
اوہ بھرکان لئی بڑیاں ہواواں دیتیاں

میں زندگی دے غماں نال مر گیا ہوندا
تیرے پیار اصغر نوں ساہواں دیتیاں

......☆......

میرے دل چ جہیڑا مہمان رہندا اے
اوہ بن کے میرا نگہبان رہندا اے

جس دن اوس نوں ویکھ نالواں
فیر میرا اودھے دل دھیان رہندا اے

جہیڑا کسے دے پیار وچ ڈب جاندا
اوہ بندہ ساری عمر جوان رہندا اے

اونہوں تکیاں اکھاں توں سکون ملدا
جے نا ویکھاں دل بے چین رہندا اے

میرے دل دے گلزار چ ہریالی اے
پھلاں کلیاں دی رکھوالی کردا باغبان رہندا اے

......☆......

مینوں ڈر نئیں ایس بیدرد زمانے دا
میرا پکار اوہ اے تینوں اپنا بنانے دا

جگ جگ جیویں خشیاں مانیں
کدے حال پچھیا کر اصغر نمانے دا

تیری ہور ہر گل مینوں منظور
مینوں کھویں نہ بھل جانے دا

جنہوں رب توں منگیا اوہ نا ملیا
اینہاں قصہ اے میرے افسانے دا

ہر کوئی ساڈے نال دل پر چالیندا
سانوں وی شوق زخم کھانے دا

تیری خاطر جند قربان کردیواں
ساڈے توں ول سکھ یار نبھانے دا

......☆......

تیرے ورگا کوئی نئیں پیارا لگدا
توں چن تے تیرا مکھڑا تارا لگدا

ساڈے دل دے جہیڑا تار نہ چھیڑے
میں اوس دے منہ نئیں دوبارہ لگدا

اج دی دوستی تے نری چٹی اے
ایس کم چ خسارہ ای خسارہ لگدا

میرے دل نوں میں زورا زوری لٹیا
مینوں اوہ کوئی ہتھیارا لگدا

اپنا ہوکے وی توں دور رہناں ایں
کیوں نئیں اصغر دے گلے یارا لگدا

......☆......

دل دے پھٹ لوکاں نوں وکھایا نا کر
ہر کسے اگے اپنا تماشہ بنایا نا کر

تیرے اتھروں بڑے انمول موتی نئیں
گل گل تے توں اینہاں نوں وگایا نہ کر

جے تینوں اپنی بد نامی دا ڈر رہندا اے
فیر کسے دے پیار چ ڈب جایا نا کر

کی پتہ اوہ بندہ تیرے توں بہتر ہووے
توں کسے نمانے دا مخول اڈایا نا کر

جہیڑے اوکھے ویلے کنڈ دے جاندے
توں ایس طرحاں دے یار منایا نا کر

......☆......

اسی جس نوں کر دے آں پیار
رسیا رہندا اے ساڈا اوہ دل دار

رب توں سوا کسے دا ڈر نئیں سی
پر جناں دے وچھوڑے دتا اے مار

جس ویلے بندہ مصیبت چہ ہووے
فیر اپنے وی ہو جاندے نے غیر

اوہ تے ساڈی کوئی گل نہیں مندا
منتاں کر کر کے اسی تے گئے ہاں ہار

ہن کسے نوں پیار کرن توں پہلاں
ایس گل نوں سوچاں گئے لکھ وار

......☆......

جس ویلے دل دی گھنٹی بجائی او نہیں
میرے دل چ ستی محبت جگائی او نہیں

مینوں اپنا وی کوئی ہوش نہ رہیا
جس ویلے پیار دی چھچھی پائی او نہیں

میری ہک نوں پورا ہزار دا کرنٹ لگیا
جد اپنے حسن دی بجلی گرائی او نہیں

مینوں اپنے گھر دا پتہ وی بھل گیا
میری ایس ہوش بھلائی او نہیں

ہر کسے نال پیار دا پیچا نئیں پائی دا
ایہہ گل مینوں سمجھائی او نہیں

......☆......

کی دساں میرا یار کناں پیارا لگدا اے
اودھے روپ اگے چن وی تارا لگدا اے

سارے دوست یار میرے توں پچھدے
ذرا سانوں وی دس اوہ کنا سارا لگدا اے

میرے لئی رب نے جہیڑا تحفہ بھیجیا
اے تے میرا اوہ سجن پیارا لگدا اے

ایس باجوں کسے ہور نوں یار بناواں
ایس کم وچ مینوں بڑا خسارا لگدا اے

اودے ہتھ وی بنی چاہ پی کے اصغر
جے گلقند کھاوے تے کھارا لگدا اے

......☆......

زندگی چ لگے رہندے غماں دے میلے
تیری محبت بھلی نئیں کسے ویلے

اسی جس کسے نے اے امانت دتا
اوہی سجن ساڈے دل نال کھیلے

ایس دنیا دے انسان نوں ویکھ کے
انج لگدا اے آگئے آں جنگل بھیلے

دنیا اونہاں دے گھن کا نوندی اے
جنہاں دی جیب چ پیسے دھیلے

اینہیں غم رانجھے نئیں سہے ہونے
جنئیں میں تیرے پیار چ جھیلے

......☆......

جس دی ہر گل وچ دل کشی اے
پر میرے توں کردی بے رخی اے

اوس نوں ایس گل دی خبر نئیں
میری خوشی چ اودھی خوشی اے

اودھے چٹے دند بڑے سوہنے لگدے
جد اوہ کھِل کھِلا کے ہسدی اے

میری پوہنچ توں جھیڑی دور اے
اوہ میرے ساہواں چ وسدی اے

ہن مینوں اوہ بڑا پیار کر دی اے
میری ہر گل دی خبر رکھدی اے

......☆......

عید تے مینوں تیرا خیال آوندا رہیا
سارا دن تینوں یاد کر کے روندا رہیا

اینی سخت سردی دے موسم وچ
میں اکھاں پوں ساون بہاوندا رہیا

سب دے سامنے پھٹ چھپاون لئی
میں ہر گل تے مسکراؤندا رہیا

تیرے باجوں کون میرے درد ونڈدا
میں دیواراں نوں حال سناوندا رہیا

ایس دنیا چ جہیڑا وی بنہہ آؤندا رہیا
ایتھے کجھ نئیں ملیا اے ای روندا گیا

......☆......

ساڈے کولوں نا شر مایا کر سجناں
کدے دل دا حال وی سنایا کر سجناں

خاباں تے سراباں چ بہتا آوندا رہیا
میرے گھر وی کدھر آیا کرسجناں

حسن دا ایہنا غرور چنگا نئیں ہوندا
ات خدا دا بیر اے ات ناچکیا کر سجناں

اسی وی دن رات خشیاں مناواں
کدے کدے ساڈے نال اکھ ملایا کر سجناں

میرا بخار وی کجھ ہولا ہو جائے
اصغر دی گلی ول چکر لایا کر سجناں

......☆......

میرے نال اک واری پیار پاکے ویکھ
میری محبت سچی اے آزما کے ویکھ

میرے دل چ کئی پیار دی دولت اے
توں اک واری سن لا کے ویکھ

شائد اودھے دل چ ترس آ جائے
اوس نوں دل دا حال سنا کے ویکھ

میری حالت تیری سمجھ آجانی
کسے دے پیار چ غم کھا کے ویکھ

تیرے پیار اصغر نوں جھلا کر چھڈیا
اک واری ایس دی حالت آ کے ویکھ

......☆......

دنیا داراں لئی سب کجھ روپی پیسہ اے
تیری محبت میری زندگی دا کل اثاثا اے

اسی تے عشق نوں بندگی سمجھدے
کجھ لوکاں لئی اے کھیل تماشا اے

ایتھے کسے تے بہتا مان ناں کرنا یارو
پہلاں پیار پا کے فیر بناندے ہاسا اے

دنیا چ دل توڑن والے تے بہتے ملدے
کوئی دکھیاں نوں دیندا نا دلاسا اے

سوہناں دی طبیعت دا کی اعتبار
اے کدے تولہ تے کدے ماسا اے

......☆......

میں چنگا ہاں یا منداں ہاں
سوہنے رب دا بندہ ہاں

مینوں قفس چ بند نا کر
میں اک آزاد پرندہ ہاں

اپنا وعدہ نا نبھا سکیا
ایس گل توں شرمندہ ہاں

تہاڈا پیار دل چ راز ہوے گا
نا ریڈیو ٹی،وی دا نمائندہ ہاں

توں تے مینوں مار دینا سی
رب دا شکر اے زندہ ہاں

......☆......

انجواں دے ہار پروندا رہنداں
تیری یاد وچ میں روندا رہنداں

کھان پین نوں جی نئیں کردا
تیرے بارے سوچدار رہنداں

حالی تیکر تیرا گھر نئیں ملیا
ہر بندے توں پچھدا رہنداں

راتاں نوں نیندر نئیں آوندی
کدے جیوندا کدے مردا رہنداں

اے پتہ نئیں کتھوں ملدے
سکھاں نوں لبھدا رہنداں

......☆......

ویلے آں کوئی کم نئیں کر دے
پیسے دا اسی غم نئیں کر دے

اسی جھوٹ کدے بولدے نئیں
سچ کہسن توں شرم نئیں کردے

ہر دفتر چ رشوت چلدی اے
کسے دی جیب گرم نئیں کر دے

انج لگدا اے اینہاں مرنا نئیں
دلاں نوں کیوں نرم نئیں کر دے

اینہاں نوں بھاویں خدا بنائی رکھو
وفا ایہہ پتھر دے صنم نئیں کر دے

رب کیہڑے نوں پتھر چ روزی دیندا
اسی کی کھانا ایس دا غم نئیں کر دے

......☆......

اوہ مینوں سارے غم بھلا دیندا اے
پر وچھڑ دے ویلے مینوں رلا دیندا اے

میں جتھے جاواں بھل نئیں سکدا
مینوں اودھا پیار راہ وکھا دیندا اے

اکھیاں بڑی جھڑی لائی ہوئی اے
کسے دا خیال اینہاں نوں رلا دیندا اے

جد میں اودھے مکھڑے ول ویکھاں
اوہ مینوں اپنا آپ بھلا دیندا اے

اوہ دکھی ہووے بھاویں سکھی
اصغر نوں ہر ویلے دعا دیندا اے

......☆......

کنے ورہیاں توں تیرا انتظار اے مینوں
صرف اک تیرے نال پیار اے مینوں

میرا روگ بڑا لا علاج اے سجناں
لگدا اے تیرے پیار دا بخار اے مینوں

ایس بیماری دا کجھ ایسا اثر ہویا
ایس پہلے توں دتا نکھار اے مینوں

آب حیات دے بدلے بھاویں زہر دے
ہن تیرے تے بڑا اعتبار اے مینوں

غم دی گھمن گھیری چ پھسیا سی
تیری محبت کر دتا پار اے مینوں

......☆......

جان بجھ کے دشمن نوں سجن بنا لینداں
اونہوں پیار نال چن مکھن بنا لینداں

اودھے سامنے بھید ناکھل جائے
میں اپنے آپ نوں انجان بنا لینداں

رب نیں مینوں بڑا حوصلہ بخشیا
دشت نوں میں گلستان بنا لینداں

خانہ بدوشاں وانگوں تردار ہناں
جتھے چاہواں آشیاں بنا لینداں

میں جس شہر وی چلا جاواں
اوتھے ای اپنی پہچان بنا لینداں

......☆......

جیہڑا بندہ پیار محبت دی شاعری اے پڑھدا
اوہ ضرور کسے دلبر نوں اے پیار کردا

عشق چ ہر کسے دا اپنا اپنا مقدر اے
کوئی پیار کر کے روندا کوئی اے ہسدا

اج میرا سر وی فخر نال اچا ہوندا
جے کوئی سجن میرے دل چ وسدا

ایس زمانے چ کسے نوں کی گلہ
اج تے بندے تے توں پرچھاواں نسدا

میرے یار دی بڑی پیاری عادت اے
اوہ کسے گل توں کدے نئیں رسدا

......☆......

لوکاں نوں محبت چ کھٹی ہوئی اے
سانوں تیرے پیار چ چٹی ہوئی اے

میری گوانڈن میرا پیار پا کے
کجھ دناں چ ہٹی کٹی ہوئی اے

اونہاں نوں حساب دینا پوے گا
جنہاں لوکاں ات چکی ہوئی اے

اے سب پوڈر کریم دا کمال اے
جہیڑا لا کے پڑوسن چٹی ہوئی اے

ہمسائی توں پچھیا ملدی کیوں نئیں
کہندی تیرے نال ساڈی کٹی ہوئی اے

چل یار ہن کوئی ہور سجن لبھیے
ایتھوں وی ساڈی چھٹی ہوئی اے

......☆......

اک واری مینوں مل جاسجناں
سانوں دے کہ اپنا دل جا سجناں

میرے پھٹ بھر دے جارے نیں
آ اینہاں نوں چھِل جا سجناں

عشق دی رمز سمجھا دیاں گے
ساڈے نال گھُل مِل جا سجناں

پتھر دل کی جانے پیار دی لذت
آ پیار چ موم وانگ پگھل جا سجناں

دس کیوں بجھیا بجھیا رہندا ایں
اصغر لئی پھل وانگ کھل جا سجناں

......☆......

ساڈے توں دور دور نسیا نا کر
طعنے مار مینوں تنگ کریا نا کر

تینوں کس دی نظر نا لگ جائے
ہر ویلے توں اینہاں ہسیا نا کر

لوکاں تینوں بد نام کر دینا ای
توں میرے ول تکیا نا کر

لوکی بڑے مغرور ہو جاندے
کسے دے نخرے چکیا نا کر

شریکاں دیاں گلاں بھل جایا کر
دل دا چین سکون گنوایا نا کر

......☆......

ساڈے دل دے نال دل ملا لیہ سجناں
اک واری پیار میرا آزما لیہ سجناں

ایتھے ہر کوئی میرے دل نال کھیڈے
آ توں وی اپنا دل پر چالیہ جناں

اسی کدے تینوں برا نئیں کہناں
جنا تیری مرضی روا لیہ سجناں

تیرے باجوں جے ہو رول ویکھاں
رب دنیا توں مینوں اٹھا لیہ سجناں

جے توں ساڈے نال وفا نئیں کرنی
فیر جا توں اپنی راہ لیہ سجناں

......☆......

میرا پینڈا لماں تے منزل دور اے
پر سجناں نوں ملنا وی ضرور اے

میری محبت دیاں ریجاں ہریاں نیں
ساڈے پیار دے بوٹیاں تے بھور اے

دسو اوہ بندہ جیوے تے کس طرحاں
جس دا سجن اکھیاں توں دور اے

رب ای جانے ساڈی کیویں گزر ہونی
میں جھلا جیسا سانوں میرا مغرور اے

اصغر نمانا کہیڑی گل دا بھلا مان کرے
پر مینوں اوس دی یار دا بڑا غرور اے

......☆......

جنہاں دے وچھڑے سجن ملدے نئیں
اونہاں دیاں ریجھاں دے پھل کھڑ دے نئیں

جد تک اپنے معشوق نوں خوش نا کر لیہ
فیر عاشق لو کی آپے کدے ہسدے نئیں

جنوں عشق دیاں چوٹاں لگیاں ہون
اوہ کسے دے جال کدے پھسدے نئیں

جہیڑے کسے دے سچے عاشق ہوندے
اوہ کدے جھوٹے قول قرار کر دے نئیں

تیر تلوار دے زخم تے بھر جاندے
شریکاں دیاں گلاں دے زخم بھر دے نئیں

......☆......

میرا یار گلاں تے بڑیاں بہترین کردا اے
ہر گل دھرا دھرا کے نکی مہین کردا اے

میں اودھے اگے جد وی سچ بولاں
اوہ جان بجھ کے نایقین کردا اے

اوہ جد کدے وی میری نال ہوندا اے
فیر ماحول نوں بڑا رنگین کردا اے

کئی وریاں دی محنت دا اے پھل ملیا
ہن میری ہر گل تے اوہ آمین کردا اے

میری زندگی دا اے انوکھا اصول اے
اصغر سچے بندے دی کدے نا توہین کردا اے

......☆......

ایس گھڑی دی اڈیک چ بڑی دیر ہوئی اے
اج ساڈی زندگی دی نئی سویر ہوئی اے

تاریخ نے فیر اپنے آپ نوں دھرایا اے
اوس سجن نال ملاقات فیر ہوئی اے

جہیڑی محبت داناں سن کہ ڈر دی سی
میرے پیار چ اوہ بلی شیر ہوئی اے

اوس ظالم نوں ذرا وی ترس نا آیا
ہر امید اودھے قدماں چ ڈھیر ہوئی اے

میرے پیار چ اپنے آپ نوں رنگ کے
میری یار فرزانہ وی دلیر ہوئی ہے

......☆......

اوہ اک الھڑ مٹیار پنجابی اے
جس نوں ملن دی بیتابی اے

ہونٹ اوس دے مہ دے پیالے
اکھاں دی مستی شرابی اے

جنہوں سجدا سوٹ گلابی اے
اوس دی ٹور بڑی نوابی اے

وعدہ کر کے بھل جاندی اے
اوس چ اے بڑی خرابی اے

اودھے گھر دے چکر لائے بڑے
حالی تیکر ہوئی ناکامیابی اے

......☆......

ایہہ سچ اے میں تیرے ملک اندر نئیں رہندا
فیر وی میں تیرے توں بے خبر نئیں رہندا

رب جس بندے نوں حوصلہ بخش دیندا
اوہ انسان کدے وی بے صبر نئیں رہندا

اک واری جس دل وچ پیار وس جائے
اوہ دل موم ہو جاندا اے پتھر نئیں رہندا

جے کافر وی سچے دل نال کلمہ پڑھ لوے
اودھے دل وچ وی کوئی کھنڈر نئیں رہندا

تیرے ایس حسن دی دولت کہیڑے کم دی
جے تیرے کول تیرا سجن اصغر نئیں رہندا

......☆......

جے تیرے ورگا ساڈا کوئی یار ہوندا
فیر ساڈے وی مقدر دا بیڑہ پار ہوندا

تینوں کدے کسی کدے سوہنی کہندا
دنیا چ اک توں ای میرا دل دار ہوندا

ساڈی محبت دیاں دھماں پے جاندیاں
ساڈا پیار مشہور وچ سنسار ہوندا

جے توں میرا مسیحا بن کے آوندا
فیر میرا جیون وانگ گلزار ہوندا

سانوں کسے دا سچا پیار مل جاندا
اودھی خاطر میں مرن لئی تیار ہوندا

......☆......

تیرے عشق مینوں برباد کیتا
تیرے وچھوڑے بڑا ناشاد کیتا

اونہاں توں سانوں دکھ ملے
جنہاں دا گھر اسی آباد کیتا

اوہ اڑ کے تیرے کول پہنچیا
جد وی دل دا پنچھی آزاد کیتا

اسی بڑے تیرے چرچے کیتے
پر توں سانوں کدی نا یاد کیتا

اسی تے سادھے بندے سی
زمانے دیاں ٹھوکراں استاد کیتا

......☆......

تیرے نال میری زندگی چ سی شہنشائی سجناں
تیرے توں وچھڑے کے خوشی ہوئی پرائی سجناں

تیرے باجوں گلیاں چ پکھا ٹھیڈے کھاندا پھردا
ہن کتھوں لبھے سانوں پکی پکائی جناں

جھلا کر کے بے سہار چھڈ گیاں ایں مینوں
توں چنگی محبت دی ریت نبھائی سجناں

تیرے جان باجوں کوئی خوشی راس نا آئی
ہن میں تے تیرے سنگی میری تنہائی سجناں

میرے بارے لوکاں ہر گل جھوٹی بنائی سجناں
میرے پیار چ اج وی اے پہلاں جئی سچائی سجناں

......☆......

جس دے دل چ ساڈے لئی کدورت اے
سانوں اوس دے پیار دی ضرورت اے

اودھے سخنے چ کتھے چھاپہ مارہیے
اونہوں ملنے دی اے ای صورت اے

آج سویرے اودھی تصویر ویکھ کے
انج لگا جیویں کسے حور دی مورت اے

اوہ تے انج پریستان دی پری لگدی اے
اونہوں سک سرمے دی کی ضرورت اے

اصغر نمانے نوں دنیا چ کون جاندا سی
تیرے پیار نال میری شاعری دی شہرت اے

......☆......

جس ویلے دی پڑی اے تیری چٹھی
کی دساں میرا دل ہوگیا اے دکھی

پتہ نئیں کی کھا کے توں خط لکھیا
اودھی ہر گل اے شہد وانگر مٹھی

اکھیاں ہر ویلے آس لائی رکھدیاں
کہیڑے ویلے چماں گے وطن دی مٹی

توں میرے سوہنی توں میری پری
تیری یاد بھلدی نئیں کسے گھڑی

ہن تے اصغر نوں آ کے مل جا سجناں
میری جند اے آخری ساہواں نال اڑی

......☆......

اپنیاں مشکلاں دا خودی حل کریا کر
ہر اک بندے اگے توں ناسوال کریا کر

جہیڑے مشکل ویلے دے سنگی ہوندے
انہاں ساتھیاں دا توں وی خیال کریا کر

اے مطلب دے یار کتھے کم نئیں آوندے
ایسے یاراں دی خاطر خرچ نا مال کریا کر

جے کسے دے دل وچ جگہ بنانی ہو وے
سوہنیاں گلاں نال اپنے ول مائل کریا کر

تیرے انجواں دی ایتھے کوئی قدر نئیں
لوکاں اگے رو رو کے نا برا حال کریا کر

......☆......

میرا یار نئیں سندا ندا میری
دسدا نئیں کی اے خطا میری

اودھے چ وی طوفان آجائے
جے کدے کہانی سنے دریا میری

کوئی اپنے یار توں جدا نا ہووے
اپنے رب اگے ایہہ اے التجا میری

میں کسے ہور نوں کی آکھاں
آج کل قسمت اے خفا میری

جس ساری عمر مینوں غم دیتے
اوہ سدا خوش رہوے اے دعا میری

......☆......

تیرے باجوں میرا برا حال اے
کلے بندے دا جینا بڑا محال اے

بندے دی جند اک دکھ ہزاراں
اے زندگی اے یا کوئی وبال اے

بندہ ایس وچوں نکل نئیں سکدا
اے ایس نئے زمانے دا جنجال اے

جس توں وی جین بارے پچھیا
اوہ ای کہندا بڑا مندہ حال اے

کدے دشمن درد دیندے کدے اپنے
فیر وی جیوندے ہاں اسے ساڈا کمال اے

......☆......

پاگل دل نئیں سندا ایہنوں سمجاواں کس طرح
توں ای دس مینوں بھل جاواں کس طرح

میری زندگی چ اک توں ای وسدا سجناں
میں ہور کسے نوں ایتھے بساواں کس طرح

دنیا دے جنجال ای میرا پچھا نئیں چھڈ دے
توں ای دس میں تیرے دل آواں کس طرح

میرے دل ای جد میری کوئی گل نئیں مندا
کوئی دسو میں ایہنوں مناواں کس طرح

جد میرا سجن میری کوئی گل نئیں سندا
دسو میں پیواں تے کھاواں کس طرح

......☆......

جے تیرے ورگا ہو وے میرا ہم سفر
فیر مینوں کسے گل دانا ہوے ڈر

تیرے باجوں ایس دل چ رہندی ہلچل
توں ای آکے ایدھا کوئی چارہ کر

میرا دل تیرے دل کچھیا چلا جاندا
ایدھے تے ہوگیا اے محبت دا اثر

اوہ زندگی چ سکھ پا نئیں سکدا
جہیڑا پیار چ کردا اے چکر

میرے توں یارا اکھیاں ناں پھیریں
نئیں تے مر جاوے گا تیرا اصغر

......☆......

جس یار دا پیار میرے نال رہندا اے
مینوں اپنے کول سمجھ اوہ کہندا اے

میرا حوصلہ بلند رکھن دی خاطر
ہرروز اک پیارا پیغام بھجوا دیندا اے

میری خوشی دی خاطر اوہ سجن
شریکاں دے بڑے طعنے سندا اے

ایس دنیا چ جنہیں اپنا کوئی یار ہی پایا
اوہ جانے یاری چ کنا سرور آندا اے

پینو جھلی سب نوں کہندی پھر دی
اصغر کسے نال یاری نا نبھاندا اے

......☆......

کل مینوں ایسا اک سجن پیارا ملیا
جس دے پیار نال گلشن سارا کھلیا

زندگی چ لکھاں آندھیاں جھلیاں
خوف نال کدے نا میرا قدم ہلیا

اج اوہ یار میرے ول تکدا نئیں
جس دی خاطر میں گلیاں چ رلیا

میرا پیار دا پلڑہ بھاری نکلیا
میں جد عشق دی تکڑی تلیا

ساڈیاں نظراں چ جھیڑا گر گیا
میں فیر کدے نئیں اونہوں ملیا

......☆......

کسے نوں پیار کر کے ڈری دا نئیں
جے ڈریئے تے فیر پیار کری دا نئیں

انج شریکاں نوں موقعہ مل جاندا
نکی جئی گل تے آپس چ لڑی دا نئیں

کسے نوں آپے توں خوشحال ویکھ کے
اوس دے مقدر توں کدے سڑی دا نئیں

سجن نوں دل دی گل کہہ دینی چاہی دی
گھیلی لکڑی وانگ ہر ویلے سلگی دا نئیں

کی پتہ اک دن رونا پے جائے
کسے غریب دی بے بسی تے ہسی دا نئیں

جے کسے نوں پیار کریئے تے سچا کریئے
محبت دا میدان چھڈ کے نسی دا نئیں

......☆......

ساڈے دل وچ تیرا گھر سجناں
سانوں زمانے دائئیں ڈر سجناں

توں کمال چ مصروف رہناں ایں
کدے ساڈے ول وی کر نظر سجناں

ساڈے پیار نوں پتہ نئیں کی ہو یا
اسی بولیا نئیں کوئی تکبر سجناں

محبت چ بڑے امتحان ہوندے نے
بندے نوں کرنا چائی دا صبر سجناں

شریکاں دیاں گلاں ول دھیان نا کر
ساری عمر لئی تیرا اے اصغر سجناں

......☆......

جنہاں دے یار دنیا توں لک جاندے
اوہ وانگ بوٹیاں دے سک جاندے

جنہاں دے یار پردیسی مل جاندے
غم اونہاں دے سارے مک جاندے

ساڈے لئی یار دا حکم حرف آخر اے
یار کہوے تے ٹرپیندے نئیں تے رک جاندے

سچی یاری مر کے وی نئیں ٹٹ سکدی
بندے دے ساہ مکدے مکدے مک جاندے

اوہ نیک لوکی اللہ نوں بڑے پیارے لگدے
جہیڑے اوس دے در تے جھک جاندے

......☆......

دس کی کراں میرے دلبرا
تینوں ملن لئی دل ترسدا

میرا من کوئی گل نا مندا
اے تینوں ملن دی ضد کردا

دنیں کجھ نا کھاندا نا پیندا
راتیں تاریاں نال گلاں کردا

اپنے پیار دے امرت نال بجھا جا
تیرے ہجر چ من رہندا سڑدا

ساڈے توں کی خطا ہوئی دلبرا
جیہڑا توں سانوں یاد نئیں کردا

......☆......

سانوں پیار دی اوہ نشانی دے گیا اے
اوہ ظالم درداں بھری زندگانی دے گیا اے

ہور کسے چیز دی ناں کدے فرمائش کیتی
سانوں ہنجواں دی گوہر فشانی دے گیا اے

جنہوں سن کے اکھاں چ ہنجو آجاندے
درداں بھری اوہ سانوں کہانی دے گیا اے

ساری حیاتی ناں کسے نوں دل دواں گئے
سانوں اے گل اوہ بڑی سیانی دے گیا اے

اسی کیوں کسے غیر نوں گلہ کریے
اے درد سارے دل دا جانی دے گیا اے

......☆......

اودھی عدالت وچ ساڈی سنوائی ہو گئی اے
مشکل نال پیار دی قید وچوں رہائی ہو گئی اے

اک ہفتہ اسی اونہاں نوں خط نا لکھ سکے
اونہاں دیاں نظراں چ ایہہ برائی ہو گئی اے

اسی تے گل بڑی پردے داری چ کیتی سی
پتہ نہیں اوہ کس طرحاں پرائی ہو گئی اے

اے اودھے پیار دی کرامت اے
ساڈی زندگی چ پیار دی روشنائی ہو گئی اے

جہیڑے ہوراں نوں دکھ دیندے رہے
آج اونہاں دی جگ ہنسائی ہو گئی اے

......☆......

اسی وی ہسدے سی یاد کتھے رئیا اے
پیار وچ کوئی بندہ شاد کتھے رئیا اے

جہیڑہ ہر ویلے لوکاں نوں لٹدا رہندا
اوہ انسان آپے آباد کتھے رئیا اے

اللہ دے ناں دا ذکر کرن والا بندہ
ایس دنیا وچ برباد کتھے رئیا اے

ہر کسے نوں دکھ دین ولا شیطان
اوہ آدم دی اولاکتھے رئیا اے

......☆......

اج دی محبت دا اے انجام ہوندا
ایس وچ بندہ سدا بدنام ہوندا

عاشقاں چ کوئی تقسیم نئیں
ایتھے کوئی خاص نا عام ہوندا

جے تسی میرا خیال رکھ دے
اج میں وی تہاڈا غلام ہوندا

اگر فرزانہ مینوں نہ ورغلاندی
فیر ساڈا پیار کدے نا ناکام ہوندا

کدے گوانڈن تے شاعری نا کردا
اج شاعراں چ میرا بڑا احترام ہوندا

......☆......

سچیاں نوں ایتھے ملدے ٹھڈے ٹھوکراں
میرے ربا دس اسی غریب کتھے جاواں

مقدر رسیا دلبر رسیا دنیا رسی زمانہ رسیا
ہن انھیرے بہہ کے میں کلا ہوکے بھراں

کسے گل چ میرا جد کوئی قصور نئیں رہا
تیرے باجوں دنیا داراں توں کیوں ڈراں

اودھا پیار کسے حالت بھل نئیں سکدا
ایس دنیا چ میں زندہ رہواں یا مر جاواں

اوہ آوے تے میں وی خوشیاں مناواں
اوس سجن نوں دل دے تخت تے بٹھاواں

......☆......

سچے عاشق جدائی داغم نئیں کردے
کسے دکھ درد دا کدے ماتم نئیں کردے

اپنے رب توں کرم منگیا کر بندے
اے دنیا دار کسے تے رحم نئیں کردے

اے لوکی اوس دا گھر تباہ کر دیندے
جہیڑے جھک کے سلام نئیں کر دے

جنہاں دے منہ چ رام رام بغل چ چھری
اونہاں لوکاں نال اسی کلام نئیں کر دے

سانوں بڑے دکھ دتے دوستاں یاراں
اسی کسے نوں کدے بدنام نئیں کر دے

سجن جد ساڈے توں رس جاندا اے
منایاں بناں اسی آرام نئیں کر دے

......☆......

اے کی کردتا اے میری سرکار تسی
سانوں اک اشارے نال دتا اے مار تسی

کچا گھڑا دریا طوفانی رات انھیری
ایس حالت چ نہ آنا ساڈے پار تسی

میرے کولوں سب نوں دور کر کے
کنی چھیتی بن گئے ساڈے یار تسی

سنیا اے لوکاں دے گھر اجاڑ دے اوہ
کسے نال کردے نئیں سچا پیار تسی

اوس گھر نوں رب سلامت رکھے
جس گھر دے بن گے غمخوار تسی

......☆......

جہیڑے ہوندے دلاں چ ونڈ پان والے
اوہ جہنم نوں اپنا گھر بنان والے

ایسا بندہ دکھاں نوں بھل جاندا
جس دے ہوندے دکھ ونڈان والے

شالا ہسدا وسدا ہویں توں سجناں
دکھی پردیسیوں نوں بھلان والے

سانوں بڑا دعویٰ سی تیری یاری دا
ساڈے توں مکھ موڑ کے جان والے

اوکھے والے جہیڑے نئیں جاندے
اوہ ہوندے نے دل بہلان والے

......☆......

حوراں پریاں ورگی شکل اوس دی
داناواں توں وی ودھ عقل اوس دی

اوس دی محبت اے زندگی میری
میرا عشق اے منزل اوس دی

دنیا چ سانوں تے کجھ وی نا ملیا
پر ہرسدر ہوگئی مکمل اوس دی

اونہوں وی دکھاں نیں گھیر لیہا
جد میرے نال قسمت ہوئی شامل اوس دی

......☆......

اوہ کھا کے سارا مال ساڈا
ہن پچھدے نئیں حال ساڈا

اسی اوس دے بارے سوچدے
اونہوں آیا نئیں خیال ساڈا

جند کنڈیاں چ پھسی اے
آ ویکھ لیہ توں حال ساڈا

وچھڑے یارنوں روندے رے
ایس طرحاں گزریا سال ساڈا

تیرے پیار مینوں حوصلہ بخشیا
نئیں تے جینا سی محال ساڈا

……☆……

کتھے گئے اوہ دل ساڈا دکھان والے
ساڈے نال پیار پا کے نا نبھان والے

سانوں اوہ ای سجن بھلا بیٹھے
مرن جین دیاں قسماں کھان والے

اج اوہ وی گلیاں چ پئے رلدے نے
دیوانے لوکاں نوں سمجھان والے

ایک واری تے مکھ وکھا جا سجناں
نئیں تے طعنے دین گئے جہان والے

اسی مردے دم تک اڈیک رکھنی
سچے وعدے کر کے نا نبھان والے

……☆……

میرے دل چ ہر ویلے غم تیرار رہندا اے
سب درداں دا ایتھے ای ڈیرا رہندا اے

جد سجناں دا کوئی خط نئیں آوندا
فیر میرا اے دل گھبرایا رہندا اے

رات دے پچھلے پہر جد توں یاد آویں
سجناں دل میرا کر لاندا رہندا اے

کسے دن پیار دا اظہار کردیاں گئے
اوہ میرے دل چ پھیرے پاندا رہندا اے

خیالاں چ تینوں اپنے کول بٹھا کے
اصغر گیت خوشی دے گاوندا رہندا اے

......☆......

اکھاں توں درد دل دے کول اے
مٹھڑا جس سجن دا ہر بول اے

ہور کوئی شے چنگی نئیں لگدی
پر اودھا پیار میرے لئی انمول اے

میں جد وی اودھے ول پھیرا پاواں
اپنے دل دا دروازہ دیندا اوہ کھول اے

کدے پیٹ لئی کماؤ کدے یار مناؤ
اے زندگی اے یا کوئی مخول اے

جیوندے جی کوئی الگ نئیں کرسکدا
اودھے نال اصغر نمانے دا اے قول اے

......☆......

آ ختم کر دیئے اپنے دلاں دی دوری
رہ نا جائے ساڈی تمنا ادھوری

اکھاں چ خاب سجاندے رہے
پر ہوئی ناکوئی حسرت پوری

دور رہن نوں دل تے نئیں مندا
کی کریئے اے ساڈی اے مجبوری

اوہ مٹھاس اج تک نئیں بھلی
توں جہیڑی کھوائی سی چوری

پیار کر کے کوئی جرم نئیں کیتا
فیر دنیا کیوں پہ گئی اے کھوری

......☆......

اکھاں نال اوہ گلاں کر دی اے
پیار دا اظہار کرن توں ڈر دی اے

تڑکے تڑکے میرے گھر آجاندی
لگدا اے مینوں پیار کر دی اے

کسے ہور نال گل کرن دی دیر اے
دیار دی لکڑی وانگ سڑ دی اے

میریاں راہواں روشن کر دی اے
جہیڑی پیار دی شمع بلدی اے

جد جی چاہے اونہوں ویکھ لینا
اوہ تے میرے دل چ وسدی اے

......☆......

میں اوہ چن آں جس دی چانی کوئی نئیں
جیہا شاپنگ سنٹر آں جدی آمدنی کوئی نئیں

بدقسمتی نیں چار چوفیرے گھیریاں ہویا اے
فیر وی یاراں دیاں اکھاں چ نمی کوئی نئیں

اے سوچ کے میں ہان دار رشتہ لبھ رہیاں
سنیا سر ہووے تے پٹیاں دی کمی کوئی نئیں

بڑے بڑے شہراں چ ویاہ دے پیغام کلے
کسے شہر چ وی ساڈی گل بنی کوئی نئیں

چوہدری اصغر ولائیتیے نوں رشتہ نا ملیا
ایس توں وڈی سجنو شرمندگی کوئی نئیں

......☆......

دل نوں توڑن والے سکون نال اسوندے نے
اوہ جگ توں لک کے راتاں نوں روندے نے

اوہ ہر کسے نوں لارا لپہ لائی رکھدے
جہیڑے دلاں نال کیھڈن والے ہوندے نے

اوس سجن دا جد مینوں خیال آوندا اے
پرنالے وانگ میرے انجو چوندے نے

ازل تھیں اے ای قانون قدرت رہیا اے
بندے جو بیجدے نے اوہ ای کٹدے نے

اسی جنہاں دے روکھاں نوں پانی دتا
اج اوہ ای ساڈیاں جڑاں پہ وڈدے نے

جنہاں بندیاں دے دل چ کھوٹ نئیں ہوندا
اوہ اک دن خشیاں نال دامن بھر دے نے

......☆......

ہر گل نال قسم کھان والے سچے نئیں ہوندے
اوہ کسے دے دوست وی اچھے نئیں ہوندے

اینہاں نوں پیسے دی بڑی پہچان ہوندی اے
اتھے نادان ایس زمانے دے بچے نئیں ہوندے

خون دے رشتے بڑے چھیتی ٹٹ جاندے
سچے پیار دے بندھن کدے کچے نئیں ہوندے

سوہنیاں لوکاں چ اک بڑی بڑی عادت اے
اے لوکی کدے وعدے دے پکے نئیں ہوندے

اینہاں گناہگار اکھاں بہت کجھ ویکھیا اے
ہن کجھ وی ویکھ کے ہکے بکے نئیں ہوندے

.....☆......

اوہ جھلی سمجھدی اے اصغر کلا اے
اوہ نادان کی جانے میرے نال اللہ اے

اوس دی مرضی تے اسی پچھی نیں
اسی زورا زوری چھڑ لیہا اودھا پلہ اے

کجھ دناں چ اونہیں میری ہو جانا
فیر کی اللہ اللہ خیر سلہ اے

ایس مہنگائی چ اوس دل مفت دتا
اوہ خشیاں مانے جنے کیتا بھلا اے

اودھے ورگی نٹ کھٹ میری ہو گئی
لگدا مینوں ملیا کسے نیکی دا صلہ اے

......☆......

اونہوں ویکھ کے اکھاں نوں ٹھنڈ پیندی اے
اودھے نال گل کر منہ چ کھنڈ پیندی اے

نیلا جوڑا پا کے جد میرے کولوں لنگدی
میرے دل دے اندر بڑی ڈنڈھ پیندی اے

جہیڑے سجناں نوں سچا پیار کر دے
اونہاں دلاں چ کدے نہ ڈنڈھ پیندی اے

جہیڑے پیار دی قدر کرنا نئیں جاندے
اونہاں نوں ہر کسے توں پھنڈ پیندی اے

ایس زمانے دی اے گل بڑی عجیب اے
چوراں توں پہلاں ٹرھ پنڈھ پیندی اے

......☆......

میری ڈائری چ پیار بھرے اشعار بڑے نے
غزلاں تے نظماں دے شاہکار بڑے نے

پتہ نئیں لگدا کون جھوٹا کون سچا اے
ایس دنیا چ کجھ لوکی فنکار بڑے نے

محنتی بندہ کدے بھکا نہیں مردا
ایسے لوکاں لئی کاروبار بڑے نے

اوہ لوکی پیسہ پیسہ کردے رہندے
جنہاں کول دولت دے انبار بڑے نے

میں آج کل بندیاں نوں پڑدا رہناں
اونج پڑنے نوں تے اخبار بڑے نے

ایتھے اک توں ای کلا نئیں اصغر
ایس دنیا توں ہور وی بیزار بڑے نے

......☆......

اوہ مینوں جد ملدا اے پہلاں سلام کردا اے
فیر بڑے پیارے انداز نال اوہ کلام کردا اے

میری ہر گل اوہ دل دے کناں نال سندا اے
میں کی دساں اوہ کنا میرا احترام کردا اے

لگدا میری منزل مینوں چھیتی مل جانی اے
اوس جیسا رہبر میری رہبری قدم قدم کردا اے

جیہڑا رب دے بندیاں نال بھلائی کردا رہوے
اللہ وی اودھے تے اپنا خاص کرم کردا اے

جو کوئی رب دی ذات چ اک واری کھو جاندا
اللہ تعالیٰ کرم نال اودھا دل نرم کردا اے

......☆......

جدوں دا تسی چھوڑیا ساڈا سنگ
اودھوں دا دل رہندا اے بڑا تنگ

تہانوں ای میل بھیجیں کے نا
اپنے آپ نال لگی رہندی جنگ

تسی بڑا چھیتی ساتھ چھوڑ دتا
نئیں تے بن جاندے تہاڈے ملنگ

لگدا اے دھکے کھا کھا کے
سانوں وی آجانا جین دا ڈھنگ

اک یار منگیاسی اوہ ای نا ملیا
ہن دل چ رہی نئیں کوئی امنگ

......☆......

یاری دی ہر رسم ادا کر کے آواں گا
حکم ہویا تے سولی چڑھ جاواں گا

اوتھے جا کے اپنا حال سناواں گا
آپ رواں گا اوس نوں رلاواں گا

جے سوہنے رب مینوں زندگی بخشی
اودھے نال کیتا ہر وعدہ نبھاواں گا

اگر اوس میرے پیار دا بھرم نا رکھیا
فیر میں اوس دا جہان چھڈ جاواں گا

میرے بعد وی سچے لوکی یاد کرن گے
زندگی دی ایسی داستان چھڈ جاواں گا

......☆......

ساری عمر تینوں دواں گا دعا
یارا اک واری تے میرے دیس آ

میریاں اکھاں چ ٹھنڈ پہ جائے
آ کے مینوں اپنا جلوہ تے وکھا

تڑپا لیہ جتنا تڑپا سکدا ایں
اسی کراں گے ناچوں چرا

تیرے خیالاں چ ڈبیا رہناں
مینوں ہوندی نئیں اپنی پرواہ

اسی تے اپنا فرض نبھا دتا
جے نی آنا فیر کھسماں نوں کھا

......☆......

پردیس چ رہ کے وی اپنی ذات نئیں بھلیا
ایتھے رہ کے میں اپنی گل بات نئیں بھلیا

ساڈی بیری دے جدوں توں بیر منگے
میں کدے اوہ پہلی ملاقات نئیں بھلیا

کنے دیسی بندے ایتھے انگریز بن گئے
پر میں حالی تیکر اپنی اوقات نئیں بھلیا

اللہ دے فضل نال میرا ایمان سلامت اے
میں اپنا ورثہ اپنی روایات نئیں بھلیا

تینوں چڑیل سمجھ کے میرا ڈر جانا
اصغر اج تک اوہ رات نئیں بھلیا

......☆......

اکھاں چ انجوں دل چ ملال رہندہ اے
تیرے باجوں میرا برا حال رہندا اے

جدوں میرا دل تینوں یاد کر لیندا
فیر کجھ گھڑیاں خشحال رہندا اے

زندگی چ غم ہووے یا خوشی
میرا تیرے ول خیال رہندا اے

میں فیر پیراں تے کھلو جانداں
زمانہ کردا مینوں کنگال رہندا اے

میں تینوں کس طرح بھل سکدا آں
میری اکھاں چ تیرا جمال رہندا اے

......☆......

ویکھیا روپ اک سوہنی مٹیار دا
انھیرے چ چن وانگ لاٹاں مار دا

فرزانہ وانگ لک پتلا اوس دا
جواب نئیں اکھاں دے خمار دا

بلاں دی لالی ویکھ کے لگے
جیویں روپ دا دریا ٹھاٹھا مار دا

کی دساں ساڈی قسمت خراب اے
کی سی جے ایسا روپ ہوندا یار دا

اے کہانی سولہ آنے سچ اے سجنو
ایہہ نا سمجھنا اصغر گپاں مار دا

......☆......

جدوں دا دل میرا کسے تے ڈھل گیا یارو
میں پتھراں وانگ گلیاں چ رل گیا یارو

کسے دے حسن چ میں ایسا ڈبیا سجنو
ردی دی طرحاں تکری چ تل گیا یارو

میں عشق دی بھٹی چ تپ تپ کے
کندن بن کے میں ہوا نمول گیا یارو

کجھ لوکاں دی بیڑی عشق بھنے لائی
کجھاں نوں پیراں چ دتا رول یارو

میرے بیقرار دل نوں کیویں قرار آئے
جد محبوب ای نئیں میرے کول یارو

......☆......

ویکھ کے میرے ہتھ چ کشکول
حسن دی دیوی بٹھا لہیا کول

کہندی مینوں اپنی سوہنی بنالیہ
آ اصغر توں بن جا میرا مہینوال

پیار نال میری جھولی بھر کے
پچھدی سوالی کی اے سوال

میں کہیا جے بنا بیٹھے اوہ مہینوال
فیر رکھ لو تسی مینوں اپنے نال

تہانوں مفت دانو کر مل جانا
ساڈا نکل جانا عمراں دا کال

......☆......

پیار دی دولت نال آں اسی مالا مال
ہر روز کھاندے رہندے آں روٹی دال

جیہڑا آیا سی بن کے میری ڈھال
میرے نال اوہ ای چل گیا چال

گھمدے رہندے سارے شہر بازار
کوئی گل نئیں کردا ساڈے نال

اسی تے اوہ ای پرانے بندے آں
پر زمانے دی بدلی بدلی اے چال

اوس دی یاری چ اسی ایہہ کھٹیا
سانوں روندیاں ہوئے چھ سال

......☆......

جد کولوں لنگدی اے نیویں نظر کر کے
چھڈ جاندی اے مینوں بے خبر کر کے

کئی دن میرے کولوں اودھی خوشبو آئے
چلی جاندی اے جسم نوں معطر کر کے

اپنے پیار دا سندیس تے اسی دے دتا
جواب ملے گا ویکھدے ہاں صبر کر کے

دکھاں درداں باجوں کجھ وی نا ملیا
اسی کی کٹھیا پیار ساری عمر کر کے

ساڈی محبت نوں اوس ظالم ٹھکرا دتا
جنہوں پیغام بھیجیا سی بڑا فخر کر کے

......☆......

جند ھو کے تے باواں بھر دی اے
ہر ویلے یاد تینوں اے کر دی اے

اسی تے تیرے پچھے نیت لئی
توں دس تیری کی مرضی اے

سجناں ساڈا پیار نا ٹھکرا ویں
تیرے اگے ساڈی اے عرضی اے

اوکھے ویلے کوئی کم نئیں آوندا
ایہہ دنیا بڑی خود غرضی اے

رب دا مسکین بندا اے اصغر
ایہہ نا سمجھ اے کردار فرضی اے

......☆......

اوہ ہر گل بڑی پیاری کردا اے
دوستی سب توں نیاری کردا اے

مینوں پہلاں ہزاراں زخم دیندا
فیر اونہاں دی تیمار داری کردا اے

بڑا ای عجیب اے چلن اوس دا
دلزاری کر کہ خدمت گاری کردا اے

اودھی کوئی گل پھیکی نئیں ہوندی
ہر گل نوں مسالہ لا کے قرار کردا اے

……☆……

پردے دی اوٹ چوں اوہ چوری تکدی رہندی اے
میں جد باہر جاواں مینوں اشارے کردی رہندی اے

فرزانہ جدوی اوس توں میرے بارے پچھدی اے
میرا ناں سن کے اوہ اندرای اندر سڑدی رہندی اے

اودھی حالت ویکھ کے میرا رون نوں دل کردا
مینوں ویکھ کے اوہ خوشی نال ہسدی رہندی اے

جد اودھے توں اپنا پچھا چھڑان دی کوشش کراں
فیر شاہد مینوں پیار بھر کے خط لکھدی رہندی اے

......☆......

تیرے نال کنا پیارا اے چن تاریاں توں پچھ لیہ
میرے پنڈ دیاں گلیاں چباریاں توں پچھ لیہ

جے تینوں میری کسے گل دا اعتبار نئیں
فیر شہر دے لوکاں ساریاں توں پچھ لیہ

ساری رات میں تیرا ناں جپدا رہنداں
میرے گھر دے بوؤے باریاں توں پچھ لیہ

جتھے راتیں بہہ کے تینوں آوازاں مار داں
جا اوس سمندر دے کناریاں توں پچھل لیہ

......☆......

کسے دی نظر نا لگے اوس دے شباب نوں
جس دے حسن رپھڑ پایا سارے پنجاب نوں

اودھے حسن اگے روشنی ماند پہیہ جائے
اک واری جے اوہ ویکھ لوے مہتاب نوں

اے اونہوں ویکھ کے قابو چ نئیں رہندا
پتہ نئیں کی ہویا میرے دل خانہ خراب نوں

جس دا مکھڑا کھڑیا رہند پھل وانگوں
میرا جی کردا میں چم لواں اوس گلاب نوں

مینوں ملن لئی جد ہو کے اوہ بے نقاب آیا
سارے پچھدے اے چن کتھوں ملیا جناب نوں

......☆......

ساڈے پیار دا گواہ اے ہر پھل ہر کلی
ساڈی یاری دے چرچے نے گلی گلی

ساڈے دل تے مل گئے چُچ بٹناں وانگر
پر ساڈی قسمت اک دوجے نال نا ملی

بڑے تعویذ کرائے بڑیاں منتاں منیاں
فیر جا کے کتھے پیار دی کلی کھلی

مینوں جس ویلے اوس دی یاد آوے
انج لگے جیویں دل تے آری چلی

مینوں کلا چھڈ کے ٹرگئیاں سجناں
اصغر نمانے نال توں کیتی نئیں بھلی

......☆......

کتھے ٹر گئے دل چ ٹھنڈاں پان والے
سارے لوکی ملدے جگر جان والے

چلے گئے چغلخور نوں مت دین والے
رہ گئے بندے دا گوشت کھان والے

جنہاں دے اپنے کردار ای صاف نئیں
اوہ بن گئے دنیا نوں سمجھان والے

اج پیسے دی خاطر مسلمان وکدے
کتھے گئے اوہ مسلم پختہ ایمان والے

اج وعدہ کر کے کل لوکی مکر جاندے
مشکل ملدے نے بندے سچی زبان والے

......☆......

کسے دی زندگی چ جد کوئی آجاندا
فیر اکھاں دے راہ دل چ سما جاندا

سنسان زندگی نوں پل چ بہار بنا جاندا
بندے دی زندگی تے اوہ چھا جاندا

جہیڑا نال ہووے تے زندگی جنت
جدو چھڑے تے جینا جہنم بنا جاندا

جس دے باجوں پل وی صدی لگے
جہیڑا راتاں دیاں نیندراں اڈا جاندا

جے ساڈی زندگی چ ایسا کوئی آجاندا
رب دی قسم فیر زندگی دا مزہ آجاندا

……☆……

سجناں نوں ملن لئی دل بیقرار رہندا
میرے نال وی اے کردا تقرار رہندا

کہندا مینوں وی اوتھے لیہ چل
جس شہر میرا سوہنا یار رہندا

وس چ ہوندا تے اڈاری مار کہ ملدا
مقدر اگے ہر بندہ بے اختیار رہندا

اتھرو تے رو رو مک گئے سجناں
ہن اصغر دیاں اکھاں چ انتظار رہندا

......☆......

جیہڑا سب توں سندر اے
اوہ سوہناں ای میرا دلبر اے

لگدا اے اسی گل ملے آں
پر اوس نال گزری عمر اے

رب توں ہور کج نئیں منگدا
جو ملیا اوس دا شکر اے

کی پچھدے اوہ سجنو حال میرا
کی دسان پہلے توں بہتر اے

کتنا خوش نصیب اصغر اے
جس دا یار وفا دا پیکر اے

......☆......

جھیڑے کسے دے عاشق ہوندے نے
اوہ راتاں نوں کدے نا سوندے نے

دنیا دی رونقاں توں دور جا کے
کلے بہہ کے انجواں ہار پروندے نے

عاشق محبوب دی خاطر مردے نے
اوہ موت توں کدے ناڈر دے نے

ساری حیاتی دے ساتھی بن جاندے
دنیا چ ایسے وی اجنبی ملدے نے

......☆......

اسی وی جے کسے نوں پیارے ہو جاواں
فیر اسی وی تہاڈے وانگ ہساں گاواں

میرا یار میرے توں غصے نال رسدا رہوے
میں اوس سجن نوں اپنے پیار نال مناواں

اوہ جیوندے جی ہمیشہ مینوں یاد رکھے
میں مر کے وی اودھی محبت نبھاواں

میں اوس دا ناں دل تے لکھی رکھدا
کتھے جنون چ اونہوں بھل نا جاواں

مینوں اودھا پیار کدے بھل نئیں سکدا
بھاویں مک جان اصغر دیاں ساہواں

......☆......

آ سجناں اپنے خاباں دا اک محل بناواں
اودھے چ سنگ مرمر اپنے پیار دا لاواں

جو زمانے دیاں آندھیاں دا مقابلہ کر سکے
محبت دیاں مضبوط اٹاں بنیاداں چ پاواں

دنیا دی کوئی طاقت اونہوں ڈھا نا سکے
عشق دا ایسا سیمنٹ چھت تے پاواں

ویکھ ساڈیاں ریجاں دا محل تے بن گیا
ہن توں آنویں تے تینوں ایتھے بساواں

......☆......

جے پیار کرنا ای تے فکر نا کر زمانے دا
سب عاشقوں نوں اے سدا اے دیوانے دا

عاشق نوں کسے دا خوف نئیں رہندا
اوہ عادی ہو جاندا پیار چ غم کھانے دا

انجواں دے پیالے پی کہ سکون ملیا
سانوں بڑا شوق سی پینے پلانے دا

اج اک غم دا ماریا تیرے درتے آیا
ساقیا دروازہ نا بند کر میخانے دا

تیری خاطر زندہ اے اصغر سجناں
نئیں تے مینوں شوق نئیں جینے دا

......☆......

اوس دا مکھڑا ویکھاں تے گلاب لگدا
اوس دا ساتھ مینوں کوئی خاب لگدا

میں ہر روز اونہوں پڑھ کے سمجھدا آں
وہ میری ساری حیاتی دا نصاب لگدا

جد اوہ سوہنا میرے روبرو آجاندا اے
فیر آسمانوں اتریا ہو یا مہتاب لگدا اے

میں اوس دیاں اکھاں کیوں ناچماں
مینوں اوہ میری ای انتخاب لگدا اے

اوہ کہندی یار ہوے تے تیرے یار ورگا
اوہ ہر طرحاں نال لاجواب لگدا اے

......☆......

اے دنیا ہو گئی اے بڑی بیوپاری
لوکاں لئی مذاق بن گئی یاری

اے کپڑے وانگ چہرے بدلدے
جیویں وکھرے رنگ رنگ دا مداری

ایتھے نا کجھ تیرا نا کجھ میرا
تینوں کیہڑی گل دی اے خماری

اک دن جسم دے پنجرے وچوں
تیری روں نیں مار جانی اڈاری

اونہاں دویں جہانے کجھ نا کھٹیا
ہر جگہ جنہاں نفرت دی کندا ساری

......☆......

پہلاں اوہ میرے نال کردے رے دل لگی
فیر ہو گئی ساڈے درمیان پکی دوستی

زندگی چ اونہاں دے آن دی دیر سی
اوس تھیں بعد ہر پاسے ہوگئی روشنی

ہن ساڈی جوڑی دے بڑے رولے جے
میں اودھا چن تے اوہ میری چانی

ساڈی زندگی چ پیار دے سوا کجھ نئیں
ایہہ ای ساڈی ایس محبت دی کہانی

ساڈا اک دوجے نال اے وعدہ اے
اسی ہر حال چ اے یاری نبھانی

......☆......

جدوں دے پیار دے غلام ہو گئے آں
پہلاں خاص ساں ہن عام ہوگئے آں

بڑے شوق نال اسی پیار کیتا سی
بڑی مایوسی نال ناکام ہو گئے آں

کسے دی عزت غیرت دی خاطر
اسی جان بجھ کے بد نام ہو گیا آں

سجناں ہن آ کے سانوں خرید لیہ
ویکھ تیری خاطر نیلام ہو گئے آں

......☆......

اک تے دل ساڈا توڑی بیٹھے اوہ
دوجا یاری وی چھوڑی بیٹھے اوہ

ساڈے توں جنا دور سانس لوؤ
ہن آرام کرو بہتا دوری بیٹھے اوہ

اونہاں پھلاں کی کھڑنا جہناں دیاں
کلیان ہتھیں مروڑی بیٹھے اوہ

اگے تہاڈیاں گلاں نئیں سی مکدیاں
اج کیوں دیر تھوڑی بیٹھے اوہ

حالی تے عشق دی پہلی پوڑی اے
اینی چھیتی حوصلہ چھوڑی بیٹھے اوہ

......☆......

جدوں اکھیاں اوس نال لاہیاں اسی
اپنیاں نیندراں کیتیاں پراہیاں اسی

اوہ وی ساڈی پارٹی دا ممبر بن گیا
جد گلاں مٹھّیاں اونہوں سنایاں اسی

اونہاں لوکاں مل کہ سانوں بد نام کیتا
جنہاں نوں سچیاں گلاں سمجھایاں اسی

جیہڑے لوکی سانوں پتھر مار دے رہے
دعاواں دے کے کماہیاں نیکیاں اسی

......☆......

پیار دتا ای تے جدائی نادیویں
صدیاں دی لمبی تنہائی نا دیویں

میں تیری محبت دا مریض آں
پیار دے سواہور دوائی نا دیویں

توں وی کتھے فرزانہ وانگر
جھوٹے کیس چ پھسائی نا دیویں

ہمیشہ سچ بولیں تے سچ تولیں
کدے کوئی جھوٹی گوائی نادیویں

......☆......

جے سجن بنیاں اے تے وگاڑیں ناں
میری ہسدی وسدی دنیا اجاڑیں ناں

تیرے دل چ جہیڑی میری چنگی اے
دشمناں دیاں گلاں سن کے ساڑیں ناں

تینوں اپنا سمجھ کے پھل ورگا دل دتا
ویکھیں اینوں پیراں بیٹھ لتاڑیں ناں

اسی پہلاں ای زندگی ہتھوں مرے آں
کتھے توں وی سانوں دھتکاریں ناں

تینوں وی لوکاں اصغر وانگ پاگل کہنا
کسے دے پیار چ اپنا چگا پھاڑیں ناں

بندے دے دل چ کئی لوکاں دے گھر ہوندے
توں بھل کے وی اونہاں نوں اجاڑیں ناں

......☆......

تیرے جان باجوں زندگی چ رہندی ہلچل اے
آرل مل کے خشیاں منایئے اے جینا چار پل اے

اللہ اپنے بندے نوں کوئی مصیبت نئیں دیندا
حقیقت چ اے ہوندا ساڈے گناہواں دا پھل اے

منزل دی تلاش چ ٹردے ساڈا مندا حال اے
ساڈے پیریں چھالے تے اکھاں چ جل تھل اے

شکر اے میں اوس نال گل بات کرسکدا آں
مینوں پتہ اے اونہوں پانا میرے لئی مشکل اے

اسی وی محبت دی کھیڈ کدے کھیڈی سی
سانوں انجواں دے سوا کجھ نا ہویا حاصل اے

نئی روشنی نوں اسی کی مت دیئے اصغر
اوہ سارے کہندے لگدا اے بندہ پاگل اے

......☆......

ساڈے جن سانوں بھل گئے نے
جدائی دے جھکڑ جھل گئے نے

ساڈی اکھیان دے بھرے گھڑے
غماں دے مندر چ دلھ گئے نے

اسی جد پیار اپنے دی کنجی لائی
دلاں دے جندرے کھل گئے نے

ایتھے کتنے مجنوں کتنے رانجھے
ظلم دی تکڑی چ تل گئے نے

جنہاں وی کسے نوں پیار کیتا
اصغر وانگر گلیاں چ رل گئے نے

......☆......

جدوں دے سجن بیگانے ہو گئے
ساڈی زندگی چ ویرانے ہو گئے

مطلبی یار وی ساتھ چھڈ گئے
جدوں ختم ساڈے خزانے ہو گئے

جدوں دیاں کسے نال اکھاں ملیاں
ساڈی زندگی دے سہانے ہو گئے

چل اوہ اصغر نویں یار لبھن چلیئے
اے پہلے تے سارے پرانے ہو گئے

......☆......

تیرے جان باجوں زندگی چ رہندی ہلچل اے
آرل مل کے خشیاں منایئے اے جینا چار پل اے

اللہ بندے نوں کوئی مصیبت نئیں دیندا
حقیقت چ اے ہوندا ساڈے گناہواں دا پھل اے

منزل دی تلاش چ ٹردے ساڈا مندا حال اے
ساڈے پیریں چھالے تے اکھاں چ جل تھل اے

شکر اے! میں اوس نال گل بات کر سکدا آں
مینوں پتہ اے اونہوں پانا میرے لئی مشکل اے

اسی وی محبت دی کھیڈ کدے کھیڈی سی
سانوں انجواں دے سوا کجھ نا ہویا حاصل اے

نئی روشنی نوں اسی کی مت دیئے اصغر
اوہ سارے کہندے لگدا اے بندہ پاگل اے

......☆......

اسی جس نوں دل چ وسایا اے
اوسے ساڈا پیار ٹھکرایا اے

اوہ سانوں مقتل چ لے آیا اے
اپنے ہتھیں پھانسی چڑایا اے

سج سجناں نو دھوکے دیندے
سوچدا ہاں ایہہ کی زمانہ آیا اے

اوس سانوں دکھاں دے انبار دتے
جس نوں وی اسی سجن بنایا اے

......☆......

جہیڑا دنیا دے سانے میرے پیار دا اعلان کردا اے
اوہ سجن پٹھ پچھے میری موت دا سامان کردا اے

جھوٹے پیار دے سہارے زندگی گزار سکدے ہاں
شکر گزار ہاں اوس دے جہیڑا اے احسان کردا اے

شیت سانوں وی کسے دا سچا پیار مل جائے
میرا دل صرف اینہاں ای ارمان کردا اے

پیار دی چار دن دی چاننی لئی پتہ نئیں کیوں
بندہ میرے وانگ ساری حیاتی ویران کردا اے

......☆......

ہر روز ترکے ترکے صبح سویرے
اک کاں بہہ جاندا آں ساڈے بنیرے

میں تے انتظار چ بیٹھا رہندا ہاں
سجن پاوندا نئیں ساڈے ول پھیرے

جد دا ساڈے کولوں پیسہ کمیا اے
اودھاں دا کوئی آوندا نئیں ویڑے

اسی تے سدھے سادے بندے سی
پر لوکی ملدے نیں بڑے ٹیڑے

ساڈی قسمت بدلے تے کس طرح
بد نصیبی بیٹھی اے وال کھلیرے

......☆......

جیہڑا سجن میرے دل چ وسدا اے
کی دساں اوہ کنا سوہنا لگدا اے

جد اوہ میری گلی وچوں لنگدا اے
میرے دل ویکھ کے بڑا سگدا اے

میرا دل اوس ویلے میرا نئیں رہندا
جد پیار نال اوہ میرے ول تکدا اے

سوچداں میں رب توں ہور کی منگاں
ایسا یارتے قسمت والے نوں ملدا اے

ساڈی جوڑی نوں کسے دی نظر نا لگے
اصغر ہر ویلے اے ای دعاواں منگدا اے

......☆......

دل کوئی گل نئیں سمجھدا میں سمجھائی جاندا
اے جتھے جاندا اوتھے پھواڑے پوائی جاندا

ایتھے غریب دی گل دا کون جواب دیندا
اے سب نوں محبت دا پیغام بجھوائی جاندا

ساڈی زندگی غماں دا پہاڑ بنی ہوئی اے
پر اے ہر ویلے گیت خوشی دے گائی جاندا

میرے دل دی اوہ کوئی پرواہ نئیں کردا
دل نہ توڑو لوکاں نوں سمجھائی جاندا

اپنے درد دا اینہوں کوئی احساس نئیں
اے لوکاں دے غم کھائی جاندا

......☆......

جس دی خاطر سب کجھ قربان کیتا
اوس یار نیں مینوں بڑا پریشان کیتا

اوس میرے پیار دی لاج نہ رکھی
اسی جس دی محبت تے بڑا مان کیتا

دکھاں دی دھپ نیں جد پنڈا ساڑ دتا
فیر سرتے تیرے پیار دا سائبان کیتا

اسی جس سجن دی ہرگل مندے رے
اونہیں میرے گلشن نوں بیابان کیتا

اوہ میری سارے سکھ لٹ کہ لیہ گیا
جس نوں اپنی خشیاں تے نگران کیتا

......☆......

حال دل دا جس نوں سنا دتا
اوس بندے نوں اسی رلا دتا

ساری حیاتی غم دین والے
اپنی باری آئی تے رولا پا دتا

محبت نوں کھیڈ سمجھ کے
میرے پیار نوں تماشہ بنا دتا

اسی جس دا ناں جپدے رہے
اوس سجن سانوں بھلا دتا

چل اصغر کوئی ہور یار بنایئے
پرانیں سجناں فیصلہ سنا دتا

......☆......

میں جدھر ویکھاں ادھر اوہ ہی دسدا اے
پر حالی تیکر مینوں ملن توں ڈر دا اے

جس نوں میں جگہ جگہ لبھدا رہیا
اوہ سوہنا میرے دل وچ وسدا اے

اسی جس نوں وی اپنا یار بنایئے
اوہ بندہ ہی سپ وانگوں ڈسدا اے

ساہواں چوں اودھی خوشبو آوندی
جد اوہ میری گل چوں لنگدا اے

اوس نوں کسے دی نظر نا لگے
اصغر ایہی دعاواں منگدا اے

......☆......

ساڈا کومل دل توڑ کے تینوں کی ملیا
ایس پھل نوں مروڑ کے تینوں کی ملیا

میرا دل تے کچ دے وانگوں نازک سی
اے بے سہارہ چھوڑ کے تینوں کی ملیا

اسی تے تینوں پلکاں تے بٹھائی رکھیا
ساڈے توں مکھ موڑ کے تینوں کی ملیا

سانوں پتہ نئیں کس دی نظر کھا گئی
ساڈی جوڑی توڑ کے تینوں کی ملیا

غماں دی گھمن گیری چ بیڑی پھسا کے
مینوں عشق سمندر کلا چھوڑ کے تینوں کی ملیا

......☆......

میرے پیار چ جہیڑی ہوگئی جھلی اے
دنیا چ میں وی کلا تے اوہ وی کلی اے

بلاں نوں ویکھ کے کلیاں شرمندیاں
زلفاں کالیاں تے اکھ اودھی بلی اے

میں ایہنوں چم چم رکھدا ہاں سجناں
جہیڑی اج مینوں چٹھی ملی اے

پیار دی راج دھانی پہنچ کے پتہ چلیا
کے حالی تے بڑی دور دہلی اے

جہیڑا سوندے جاگدے تیرے خواب ویکھدا
مینوں لگدا اے اصغر وی شیخ چلی اے

......☆......

میں تینوں کنا پیار کردا ہاں اپنے من توں پچھ
کیویں دشمنی نبھانداں میرے دشمن توں پچھ

میں کسے نوں جھوٹے لارے لیے نئیں لاندا
میرے اصولاں دے بارے کسے سجن توں پچھ

تیری یاد چ کس طرحاں اکھاں روندیاں رہندیاں
جے میری گل دا اعتبار نئیں تے آسمان تو پچھ

ہر کمرے وچ تیری تصویر سجائی رکھدا اصغر
ایہہ گل سچی کے جھوٹی میرے مکان توں پچھ

برمنگھم چ اصغر نوں لبھنا کوئی مشکل نئیں
کسے ہوٹل کسے مسجد کسے دکان توں پچھ

......☆......

جد سجناں دا کوئی خط مل جاندا
تن من پھلاں وانگوں کھل جاندا

جد کدے وچھڑن دا خیال آوندا
ایہہ گل سوچ کے من ہل جاندا

عشق دے زخم وچ بڑی شفا اے
اسی اوس یار دے ہو کے رہ جاندے

اسی اوس یار دے ہوکے رہ جاندے
جس دے دل نال مل ساڈا دل جاندا

سانوں تے وفا دے بدلے نفرت ملی
کی سی وفا دا صلہ مل جاندا

......☆......

میرے یار دے کجھ خط تے کجھ تصویراں
اے ای میری کل پونجی اے ای جھا گیراں

اکو رب دی اے مخلوق اے ساری پر
اک دوجے توں وکھریاں نیں تقدیراں

سانوں ساڈے یار انج قتل کرایا جیویں
مرزے نوں ماریا صاحباں دیاں ویراں

دنیا سانوں ہر طرحاں دے دکھ دتے
کدے اف تک نا کیتی اساں فقیراں

زندگی دا حق تے ادا کر رہے ہاں
پر ساڈی روح ہوئی اے لیراں لیراں

کوئی شیت انہاں توں کجھ سکھے
جہیڑ یاں میں لکھداہاں تحریراں

......☆......

زندگی چ کدے ہاواں کدے ہوکے ملے
سانواں ایتھے قدم قدم تے دھوکے ملے

کوئی اک وی مینوں سچا ساتھی نا ملیا
ساری حیاتی لوکی مینوں بہوتے ملے

میں ایتھے کس نوں اپنے دکھڑے سناندا
اوہ سارے زندگی ہتھوں روندے ملے

جد اپنے مقدر نوں پھول کے ویکھیا
اوہ وی بڑی مزے نال سوندے ملے

دنیا چ جس وی کسے نوں پیار کیتا
اوہ سارے وی ایتھے رونے ملے

......☆......

تیری یاد چ میریاں روندیاں اکھیاں
انجواں دے ہار پروندیاں اکھیاں

اے ہر ویلے جم لائی رکھدیاں
داغ جدائی دے دسوندھیاں اکھیاں

ایہنوں نوں کسے ویلے سکون نئیں
رو رو کے سکون کھوندیاں اکھیاں

جدوں ایہنوں نوں تیری دید ہو جاندی
فیر دن رات جشن مناندیاں اکھیاں

کدے عرش تے پہنچاوندیاں اکھیاں
کدے دا رتے اے چڑھاندیاں اکھیاں

......☆......

جدوں دی ساڈی گل بات ہوئی اے
خوشیاں نال ساڈی ملاقات ہوئی اے

جہیڑا کنجوس اک نظر نئیں تکدا
اودھے ولوں اے سوغات ہوئی اے

سانوں جین دا مزہ ای ہن آیا اے
جد خوشی دی شروعات ہوئی اے

سدا ثابت قدم رہے جد وی زندگی چ
دکھاں درداں دی برسات ہوئی اے

اودھے پیار دے روپ چ خشیاں ملیاں
اودھی محبت دل دی راحت ہوئی اے

……☆……

اک واری ساڈے نال دل وٹالیہ
آ اپنی جھولی چ خوشیاں پا لیہ

روندیاں ایہہ زندگی نئیں گزردی
کدے کدے توں وی ہس لیہ کالیہ

میرے نال پیار دیاں گلاں کر کے
ایس طرحاں توں دل اپنا پر چالیہ

گھر چ وی دل چ وی کمرہ خالی اے
جتھے مرضی اوتھے اپنی جگہ بنالیہ

......☆......

آجا اک دوجے دے دیوانے بن جایئے

اسی ایس دنیا توں بیگانے بن جایئے

ساری حیاتی لئی دلاں دے سودا کر کے

اک دوجے دے دل دے پروہنے بن جایئے

توں میری ہستی چ میں تیری ہستی چ

کھو کے سب توں انجانے بن جایئے

عشق اوراں توں بندہ لکھ مت سکھے

آ عشق سکو لے پڑھ کہ سیانے بن جایئے

......☆......

جد وی پیار کیتا سانوں جدائی ملی
وفا دے بدلے ہرواری بیوفائی ملی

دنیا داراں چ پاگلاں وانگ روکے
ایس طرحاں سانوں دانائی ملی

کئی سالاں دی محنت کرن توں بعد
اک دل دی سانوں شہنشائی ملی

میرا سجن پیارا میرے توں رس گیا
اے کہیڑے جرم دی سزا الٹی ملی

اک مدت جس دی تلاش چ گزری
بڑی محنت بعد اوس دی رہنمائی ملی

......☆......

میرا دل کوئی دل دار لبھدا
سوہنا جیسا اک یار لبھدا

میرا دل انمول خزانہ اے
میں ایدھا کوئی حقدار لبھدا

جس جگہ دل دی قدر ہووے
میں ایسا کوئی بازار لبھدا

جتھے ہر دل خوش ہووے
ایہو جہیا اک سنسار لبھدا

ذرا سوچ کہ میرا پیار ٹھکرائیں
کتھے نئیں اصغر جیسا پیار لبھدا

......☆......

میرے خاباں میرے خیالاں چ توں
میرے جواباں میرے سوالاں چ توں

میرے دناں چ توں راتاں چ توں
میرے دل جگر میری اکھاں چ توں

میرے ہر پل میری ہرگھڑی چ توں
میرے سینیاں میرے سالاں چ توں

میری سوچاں میری زندگی چ توں
میری زندگی دی گلاں باتاں چ توں

......☆......

غم ساڈے چارے پاسے رہندے
فیر وی لباں تے ہاسے رہندے

جد سجناں دا کوئی پیغام آ جاندا
اپنے محلے چ ونڈدے پتاسے رہندے

اونہوں ویکھ اکھاں نئیں رجدیاں
ساڈے دل جگر وی پیاسے رہندے

جھوٹے وعدیاں تے اعتبار کر لیناں
اوہ دیندے سانوں جھانسے رہندے

پہلاں بڑی بیدردی نال دل توڑ دیندے
پیار نال دیندے جھوٹے دلاسے رہندے

......☆......

میں وی کلا پینو وی کلی اے
میں جھلا اوہ وی جھلی اے

میرے دل دا دروازہ تے بند سی
پتہ نئیں اوہ کیوں اندروزی اے

ایس جھلے نوں اوس پیار کیتا
میرے تے مہربانی بڑی اے

اسی اک مک ہو نئیں سکدے
نا میں چھڑانا اوہ چھڑی اے

روز میرے گھر آجاندی اے
چڑیل وانگوں پچھے پڑی اے

......☆......

عشق دے کھیڈ چ بندہ رل جاندا
سجن یاد رہندا اپنا آپ بھل جاندا

اے کدے کالی چٹی نئیں لکھدا
جس ویلے دل کسے تے ڈل جاندا

عشق بازارے خرید اجے لبھے
اوتھے بندہ وک بن مول جاندا

اک تکڑی چ دنیا اک چ عشق
عشق فیر وی بھارے تول تل جاندا

جس نوں عشق دا روگ لگ جائے
اودھے انگ انگ وچ اے ڈھل جاندا

......☆......

جس دے پیار چ انجواں دی دولت ملی اے
اونہوں ساڈا حال پچھن دی نامہلت ملی اے

اسی جد وی محبت دے میدان چ نکلے
ہر واری عشق توں سانوں قوت ملی اے

جھوٹے عاشقاں پیار داناں بدنام کیتا
سچے عاشقاں نوں ایتھے عزت ملی اے

ساری حیاتی اسی وختاں چ پھسے رے
ہن سانوں پیار کرن دی فرصت ملی اے

ساڈا بخت اودھے نا کدھے مل نا سکیا
جس دے نال ساڈی طبیعت ملی اے

......☆......

ساڈی زندگی نوں عذاب بنا دتا اے
دل نوں ساڑ کے کباب بنا دتا اے

اوہ آپے تے ہر ویلے خوش رہندے
سب نظراں چ اصغر خراب بنا دتا اے

اک دن سب دا حساب دینا پوے گا
دسو تسی اے کی جناب بنا دتا اے

اکھاں چ کی لکیر کھینچی اے کجلے دی
اینہوں نوں تسی چناب بنا دتا اے

سرخ جوڑا پا کے میری نظراں چ
تسی اپنے آپ نوں گلاب بنا دتا اے

......☆......

دکھ سہن چ جہیڑا ماہر ہو جاندا
اک دن اوہ بندہ وی شاعر ہو جاندا

جنہاں دے سجن وچھڑے جاندے
فیر اونہاں دا جینا قہر ہو جاندا

شکر دوپہرے ملن دا وعدہ کر کے
اودھے آوندے پچھلا پہر ہو جاندا

جہیڑا وی کسے نوں پیار کردا
اودھا دشمن سنسار ہو جاندا

زندگی چ بڑا نکھار آجاندا
جد بندے نوں پیار ہو جاندا

کسے دل چ اپنا گھر بنانا سکیا
ہر روز خیال تاج محل تیار ہو جاندا

......☆......

جس دن ختم ہو جانی اے ساڈی کہانی
رہ جان گئے ون سونے شعر نشانی

ایتھے ملیا نا کوئی سچا دلبر جانی
ہر کسے دتے سانوں انجو نشانی

کھٹ لیہ دنیا چ جو کجھ کٹھنا ای
دوجی واری ملنی نئیں اے زندگانی

داناواں ساڈی حیاتی بارے لکھیا
کم فہم یاراں ساڈی قدر نا جانی

اک توں ای تے میرا سجن ایں
تیرے باجوں کوئی نئیں ہانی

......☆......

میرا دل جس دے پیار دا سوالی اے
پر میرا اوہ سجن پیارا خیالی اے

میرے سنگی وچھڑے یاروے غم
کتھے عید تے کتھے دیوالی اے

میرے گلزار چ جد یاد دا پنچھی آجاندا
مینوں ہر پاسے دسدی ہریالی اے

میرے بارے توں نہ سوچیا کر
اصغر نمانے دا اللہ والی اے

......☆......

مینوں تیرا ہی خیال رہندا اے
تیرا پرچھاواں میرے نال رہندا اے

جے ملنا ای تے ایس عید تے مل جا
اگلی عید نوں تے پورا سال رہند اے

عشق سب نوں پیار دی دولت بخشے
محبت دے بغیر بندہ کنگال رہندا اے

تیرے باجوں ہور کجھ نئیں منگدا
اصغر رب اگے کردا سوال رہندا اے

......☆......

کسے نوں پیار کرنا کوئی خطا نئیں
ایس دی کسے عدالت چ سزا نئیں

کسے سوہنی صورت نوں پیار کرنا
ثواب اے ایس چ کوئی گناہ نئیں

چھیتی چھیتی میرے نال پیار کرلیہ
کسے الہڑ مٹیار وانگوں شرما نئیں

تیری مست نظر مینوں پاگل کردیندی
میریاں اکھاں چ توں اکھاں پایا نا کر

خیال رکھنا اے کتھے باغی نا ہو جائے
اپنے جھلے دل نوں بہتا سمجھایا نا کر

......☆......

اسی جس کسے نوں وی پیار دتا
اوس وچھوڑا دے کہ سانوں مار دتا

تیرے پیار چ اسی کجھ ایسے ڈبے
عشق ہوراں کر ساڈہ بیڑہ پار دتا

مر کے وی جس نوں نئیں بھلے
اوس جیوندے جی سانوں وثار دتا

کدے چنگا بھلا ہوندا سی اصغر
تیرے وچھوڑے کر بیمار دتا

......☆......

درداں دی پنڈھ چائی پھر دا ہاں
غماں دا ساز وجائی پھر دا ہاں

مینوں اک رانی دی تلاش اے
جنہوں دین لئی شہنشاہی پھر دا ہاں

مینوں پیار محبت دی تلاش اے
دولت نوں میں ٹھکرائی پھر دا ہاں

کوئی اینہاں تے لون نامل دیوے
اپنے دل دے پھٹ چھپائی پھر دا ہاں

......☆......

اپنا دل اسی کسے نوں دان کر دتا
اوس دے ناں دل دا مکان کر دتا

ساڈے دل نوں پیار نال اپنا بنا کے
اونہیں ساڈے تے احسان کر دتا

میری دکھاں بھری زندگی نوں
سجناں خوشیاں دا سامان کر دتا

میرے جئے نمانے نال نیکی کما کے
اوس اصغر نوں بے زبان کر دتا

......☆......

جے پتھر وی سنے میرے درداں دی کہانی
سن کے اودھیاں اکھاں ہو جاون پانی پانی

اپنی ساری زندگی دا اسی ایہہ نچوڑ کڈیا
سب رشتے مطلب دے کوئی نئیں دل دا جانی

ساری زندگی محنتاں مشقتاں چ گزار دتی
اج ساڈے تے اے رب دی خاص مہربانی

جس دی خاطر دتی زندگی دی ہر قربانی
اوس ناقدرے ای اصغر دی قدر نا پہچانی

......☆......

ہر کوئی تقرار کردہ اے پیار نئیں کردا
سارے انکار کردے کوئی اقرار نئیں کردا

میری زندگی دے سنسان پئے دشت نوں
اپنے پیار محبت نال کوئی گلزار نئیں کردا

جدوں دا اوس میرے دل نوں گھائل کیتا
اوس دن دا اوہ اکھاں نال وار نئیں کردا

ساڈی نیت تے ٹھیک اے پر مقدر خراب
ایس لئی تے کوئی اکھاں چار نئیں کردا

......☆......

ہر ویلے در ول میری نظر رہندی اے
گھرچ گھر والی دی کسر رہندی اے

میں جس دی اڈیک چ بیٹھا رہنداں
پتہ نئیں اوہ سوہنی کدھر رہندی اے

جد اوہ کول بہہ کے گلاں کردی اے
مینوں دنیا دی کوئی نہ خبر رہندی اے

زندگی چ جنہاں نیک کمایاں کیتیاں ہون
روشن اونہاں لوکاں دی قبر رہندی اے

زندگی چ پیار تے ہر کوئی کردا اے پر
جدائی بدنصیباں دا بنی مقدر رہندی اے

......☆......

جس دے پیار دی خاطر میں خون ڈولدا رہیا
اوہ سجن مینوں شہر دیاں گلیاں چ رولدا رہیا

جنہیں اپنے گریبان چ کدے جھانکیا نئیں سی
اوہ شہر دے سب لوکاں دے عیب ٹٹولدا رہیا

جس دا پیار میں دنیا توں چھپا کے رکھنا سی
میرا دل اکھاں راہیں سارے بھید کھولدا رہیا

پیار چ وی اونہوں کاروبار دی سوجھی
میرا پیار اوہ پیسے دی تکڑی چ تولدا رہیا

......☆......

تو دی کسے نوں پیار کر کے ویکھ لیہ
خوشیاں نال جھولی بھر کے ویکھ لیہ

اک دن ساری دنیا نیں مر جانا اے
توں کسے دی خاطر مر کہ ویکھ لیہ

میرے دل دی ہر دھڑکن تیرا ناں جپدی
میرے سینے تے کن دھر کے ویکھ لیہ

ساڈیاں اکھاں دا توں چانن ایں سجناں
کدے سانوں وی اکھ بھر کے ویکھ لیہ

ہر ویلے انا دے محلاں چ بیٹھا رہنا ایں
کدے اونہاں تو نیچے اتر کے ویکھ لیہ

......☆......

میرے ول جد اوہ مسکرا کے تکدا اے
اپنیاں اداواں نال دل میرا اوہ چھلدا اے

پہلاں آپے اوہ ہویں آ رس جاندا اے
فیر صلح لئی مینوں چٹھیاں کلدا اے

ساڈی گل دی ایتھے سنائی کوئی نئیں
جے چپ رواں تے ساڈا دل جلدا اے

دوراں دوراں بڑے اشارے کردا اے
حالی میرے کول آن توں سنگدا اے

پتہ نئیں میرے توں اوہ کیوں ڈردا اے
اصغر اودھی سوہنی صورت تے مردا اے

......☆......

اپنے پیار دی ریت میں نبھا آیاں
اوس دے دل چ پیار دا دیپ جلا آیاں

رات نوں دویں سو نا سکاں گے
اودیاں اکھاں نال اکھیاں ملا آیاں

ہور تے سب کجھ سلامت لیہ آیاں
اک دل اے جہیڑا ذرا زخما آیاں

اونہوں ساڈے باجوں چین نئیں ملنا
اودھے دل چ اج پیار اپنا جگا آیاں

......☆......

جدوں دا اوس تے شباب آیا اے
ساڈے لئی وقت بڑا خراب آیا اے

اے چن کیہڑے پردے چ چھپیا رہیا
پہلاں کیوں نا سامنے جناب آیا اے

لگدا اے میرے پیار دی مستی اے
انج ڈھولدا جیویں پی کہ شراب آیا اے

محبت چ لگے زخماں نوں گندے رے
فیر جا کے سانوں گنتی دا حساب آیا اے

اصغر جس دل دا محاذ فتح کرن گیا
اے ہر واری ہو کے کامیاب آیا اے

......☆......

پہلاں تے ساڈی موت دا سامان کر دے اوہ
فیر ساڈے پیار دا سرعام اعلان کردے اوہ

تہاڈے ورگے سجناں توں مولا بچائے
تسی تے بندے دا کمزور ایمان کر دے اوہ

بندے نوں گھر جوگا چھڈ دے اوہ نا باہر جوگا
انج بیچارے عاشقاں تے احسان کر دے اوہ

سدھے سادے لوکاں دے گھر تباہ کر کے
خراب اونہاں دے دویں جہان کر دے اوہ

رب دا واسطہ سانوں آرام نال جین دیو
کیوں مقدر دے مارے نوں پریشان کر دے اوہ

......☆......

اسی کسے یار نوں کدے دھوکہ نئیں دیندے
اک واری پرکھے نوں دوجا موقعہ نئیں دیندے

ساڈے دل دا جندرا توڑ کے اندر آپے اندر آجاندے
اپنی واری سانوں اپنے دل دا پتہ نئیں دیندے

ساڈا دل وی ساڈے وانگر بڑا انمول اے یارو
ایسے لئی ہر کسے نوں اے ستا نئیں دیندے

میں تینوں ملن آواں وی تے کس طرح آواں
اے انھیریاں تے طوفان مینوں رستہ نئیں دیندے

......☆......

کوئی کہندا پاگل کوئی کہندا اجھلے ہاں
ساڈا دنیا چ کوئی نئیں کلم کلے ہاں

دنیا چ نا ساڈا کوئی دوست یار اے
نا ای دھن دولت رکھدے پلے ہاں

پتہ نئیں ساڈی قسمت چ کی اے
اج اپنے سجناں دے دیس چلے ہاں

ساڈے مقدر دا فیصلہ اودھے ہتھ اے
پتہ نئیں اسی برے یا بھلے ہاں

......☆......

راتاں نوں کدے نا سوندے ہاں
تیری یاد چ بہہ کے روندے ہاں

اک تیری محبت دا دم بھر دے
ہور کسے نال گل نا کر دے ہاں

اوہ سجن ساڈی موت منگدا
جس یار اتے اسی مردے ہاں

ساڈے نال اوہ کیوں خفا نے
اسی انہاں توں کی منگدے ہاں

سانوں غم دین والے روندے
اسی تے فیر وی ہسدے ہاں

......☆......

مورنی ورگی اے جس دی ٹور
اوس ورگا سوہنا نئیں کوئی ہور

اوہ میرے ول انج تکدی رہندی
جیویں چن تکدی رہندی چکور

جھیڑا بڑا شاد بنیا پھردا اے
اوہ ای اے ساڈے دل دا چور

اسی تے اپنا دل کھول وکھایا
جے نا منے فیر نئیں کوئی زور

......☆......

کجھ ایسے وی پر یادے پر دھان ہوندے
جنہاں دے تن پارسا من شیطان ہوندے

جو یار تے اعتبار کر کے زندگی گنوا دیندے
ایسے وی مرزے خان جے جو ان ہوندے

کئی واری اوہ یار دھوکہ دے جاندے
جنہاں سجناں تے سانوں مان ہوندے

اوہ تباہی توں اپنا گھر بچا نئیں سکدے
دنیا لئی جہیڑے بڑے سیاستدان ہوندے

......☆......

جس یار دے اگے اسی دل اپنا ہار چھڈ یا
اوس سجناں جیوندے جی سانوں مار چھڈ یا

سی سدا یار دیاں چنگیاں گلاں یاد رکھیاں
آودھیاں براہیاں وی دلوں اتار چھڈ یا

موقعہ ملے تے کدے سانوں وی آزما لینا
اسی مر کے وی کدی نئیں اپنا یار چھڈ یا

پہلاں خود میرا قتل کر کے فیر سچا ہون لئی
یا میری لاش دے گلے پھلاں دا ہار چھڈ یا

عشق ہوراں کسے نوں آر کسے نوں پار
کسے نوں خوار کر کہ ڈوب وچکار چھڈ یا

......☆......

تیرے توں نئیں میں تیرا پتہ منگدا
تیرے دل چ تھوڑی جئی جگہ منگدا

میں کسے توں ہور کجھ نئیں منگدا
اک جیون ساتھی کھرا تے سچا منگدا

تیرے شہر چ کوئی چارہ گر نا ملیا
جس توں اپنے درداں دی دعا منگدا

کئی سالاں تو میرا ایہہ معمول اے
میں ہر روز شیطان توں پناہ منگدا

......☆......

تیرے باجوں چنگا میرا حال نئیں
تیرا خیال اے پر توں میرے نال نئیں

تیرا پیار ای میرا کل سرمایہ اے
کی ہویا جے میرے کول زرومال نئیں

پہلے مہینے سجناں نال ان بن ہو گئی
لگدا اے چنگا چڑیا اے سال نئیں

زندگی چ اک تیری کمی لگدی اے
نئیں تے دھن دولت دا کوئی کال نئیں

کسے دل نوں جتیں تے فیر مناں اصغر
کسے دا دل دکھانا تے کوئی کمال نئیں

......☆......

نہ کوئی گلشن نا گلزار منگدے
اپنے سجناں دا دیدار منگدے

اسی نئیں پونڈ ڈالر دینار منگدے
رب کولوں سوہنا جیسا یار منگدے

اے آوارہ دل کتھے ٹھہر دا نئیں
ایس دا کوئی مختار منگدے

اس دولت نا روزگار منگدے
تھوڑی جگہ واسطے مزار منگدے

......☆......

اوس دا حسن مثالی اے
جس دی ہر ادا نرالی اے

میں اوس دن دا پیار کرد اں
جدوں دی ہوش سنبھالی اے

اونہوں ساڈی پرواہ نئیں
جس پچھلے عمر گالی اے

اودھے نال دل دے تار ملے
جس دا دل پیار توں خالی اے

اصغر اوس نوں پیار کردا اے
اوہ کناں باگھاں گھاں والی اے

......☆......

رتجھاں دے بوٹے نوں پے گیا بھور سجناں
جاویں نا میریاں اکھاں توں دور سجناں

تینوں ویکھ کے سانوں خوشی ہوندی
توں غصے نال سانوں ناگھور سجناں

اسی تیرے پیار دے غلام ہو گئے ہاں
توں کیوں کردا ایں غرور سجناں

میں ہجر دی اگ کیوں ٹھنڈی کراں
وچھوڑے دا جھیڑا بلدا تندرور سجناں

......☆......

جیون دی ہر تنگی مٹالیہ
درد نوں اپنا سنگی بنالیہ

جے خوشیاں چاہناں ایں
فیر توں کسے نال پیار پالیہ

محبت چ بڑے امتحان ہوندے
اے گل دل نوں سمجھالیہ

جے اے سب منظور اے
جا توں وی ہس لیہ گا لیہ

......☆......

اسی دل کسے نوں بڑا نمول دتا سی
او نہیں لکھاں وانگوں رول دتاسی

اسی جس نوں سر تے بٹھائی رکھیا
اوس نوں ردی وانگر تول دتا سی

میری جنت ورگی زندگی چ اوس ظالم
اپنے جھوٹے پیار دا زہر گول دتا سی

اوہ ای میرے گھرنوں آگ لا کے ٹر گیا
جس لئی دل دا دروازہ کھول دتاسی

......☆......

کسے پیار دا لارا لا چھڈیا اے
ساڈا مقدر چمکا چھڈیا اے

ساڈا جینا وی کوئی جینا سی
زندگی نوں جنت بنا چھڈیا اے

اے ذمہ داری کیویں نبھاواں گا
کیوں مینوں وکھت پا چھڈیا اے

بڑے چاہواں نال یار بنایا سی
او نہیں چنگا سبق سکھایا سی

میرا دل کچ وانگوں توڑ گیا
ظالم نوں ذرا ترس نا آیا سی

جس نوں اپنا سمجھدا رہیا
پتہ لگا اوہ وی پرایا سی

......☆......

تیرے پیار چ ہن ایہہ حال اے میرا
ہجر چ روندیاں دسواں سال اے میرا

توں میرے بارے کدے نہ سوچیا کر
تیرے اگے صرف اتنا سوال اے میرا

میری یاد چ توں وی روندا ہویں گا
تیرے ول ہر ویلے رہندا خیال اے میرا

شمع دے پیار چ نازک حال اے پروانے دا
جھلے عاشق فکر نئیں کر دے زمانے دا

اسی یار نوں جھوٹے لارے نئیں لاندے
سانوں ول آوندا اے یاریاں نبھانے دا

کدے کدھر خیر دا خط پا چھڈیا کر
تیرے باجوں کون اے اصغر نمانے دا

......☆......

ایتھے لوکی بڑے بیدرد ملدے
جنہوں توں سانوں درد ملدے

سقراط نوں سولی چڑھا دیندے
ایتھے ایسے وی جلاد ملدے

بندے دا بندہ غلام ایتھے کدھرے
وی سانوں کوئی نئیں آزاد ملدے

کسے دے دل چ پیار جگا کے ویکھدے آں
فیر اونہوں اسی اپنا بنا کے ویکھدے آں

شائد اونہوں میری حالت تے رحم آئے
نامہ بر دے ہتھ خط بھجوا کہ ویکھدے آں

سنیا اے عاشق مر کے ہو جاندے نے
اسی پیار دی پھائی گل چ پا کے ویکھدے آں

......☆......

اودھا پیار رب دی عطا لگدا اے
اوس باجوں جینا سزا لگدا اے

میں کیوں نا اودھے کن گاواں
اوہ میرے دل دی صدا لگدا اے

میرے وانگ اوہ دی جھلا اے
رب توں منگی دعا لگدا اے

پیار دا ساز وجا کے ویکھدے آں
کسے نوں اپنا بنا کے ویکھدے آں

ایتھے سارے نفرت پھیلائی جاندے
سب دلاں چ پیار چگا کہ ویکھدے آں

سانوں کسے دل چ جگہ نئیں وتی
کسے نوں دل چ وسا کے ویکھدے آں

......☆......